

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202242

UNIVERSAL
LIBRARY

ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾತು.

ಎಂ. ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯ ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.,

ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ.

ಕೃಷ್ಣಾಭಿನವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಂಡಾರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

ಮು ನ್ನು ಡಿ

ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳೇ ಕಡಮೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಒರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನು! ಆದ್ದು ಸಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಭಾಷೆಯವಾಡಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಕನ್ನಡಿಗ ಮಹಾಶಯರು, ಮಾತೃಭಾಷಾಭಿಮಾನ ದಿಂದ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಕವಾಗಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವರಾದರೆ, ವಾಕ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ತಕ್ಕಾ-ಭಾ ಷೆಗೂ ಮಹದುವಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು. ಮಾತೃವಲ್ಲ- - “ಹೈಸ್ಕೂಲು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ದೇಶ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲು ತಕ್ಕ ಪಠ್ಯವು ಸ್ತುತಗಳಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಕೊರ ತೆಯ ಕಾರಣವೇ ಸೀಗಿ, ನಮ್ಮ ಬಾಲಕರು, ತೊಡಕಿಲ್ಲದೆ - ತೊಂ ದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಬೋಧೆ ಹೊಂದಲು ಅನುಕೂಲವಾದಂತಾಗುವುದು.

ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ವಿಜ್ಞಾನಭಾಷೆಯ ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆ ಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಓದು ಕಲಿವ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಈಗ ಹೇಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಬೋಧನೆಗಾಗಿಯೂ, ಈ ಬಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳ ನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸುವ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದೂ ಹಾಗೆ ಯೇ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ - ಕ್ರಮಪಾಠಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪರಿಚಯ ಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರ ಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳ ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಲ್ಪಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಎರಡನೆಯ ಮಾದರಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಶಾ ಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಗಳು ಒರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ - ಹೇ ಳಿದ ಒಂದು ವಿಚಾರವು, ಸುಬೋಧವಾಗಿ ಪಾಠಕನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪರ

ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ ತಿಳಿವಂತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅವನ ನಿತ್ಯದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಸ್ತು - ವಿವರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರದ ಸ್ಥೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕದ್ದೇ ಈ ಬಗೆಯ ಗ್ರಂಥರಚನೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬೇಕು.

ಈ ಜನಾಂಗ ಬೋಧನೆಯ ಮಹದ್ವೇಶವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ತ್ರೀಮಾರ್ಕ್ ಎಂ. ಜಿ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯನವರು, ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿದರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಶು ಮತ್ತು ಮಾನುಷ್ಯನ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಇರುವ ಪ್ರಬಲ ವೈತ್ಯಸಿವು ಸೈಕರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆ (Instinct) ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ (Intelligence) ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಕೊಂಡು, ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಸ್ವಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ವವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಇವುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗಕ್ಕೂ ಹೇಗೆ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸೈಕರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ತರುವಾಯ ನಗು, ಭಯ, ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ, ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯ ವಿಚಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಗತಿಪರ ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಾದ ಗುಂಡನ್ನು ನುಂಗಿಸುವಂತಿರಬಾರದು - ಲೇಖಕನ ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದನ ಕೌಶಲವು ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಡುವಂತಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆ ವಿಚಾರವು ಪಾಠಕನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪದೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದು. ತ್ರೀಮಾರ್ಕ್ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯನವರು, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲೂ ತಾವು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಈ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿರುವೆವೆಂಬುದನ್ನೂ, ಅವನ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿ - ಪ್ರೌಢಿಮೆಗಳು ಮಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಮುಂದಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವೈಷ್ಣವರು ಕಾಲೇಜು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಸಮ್ಮಾನೇಕ ಬಾಲಕರು, ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ

ರಾದರೂ, ಅವರ ಆ ಅಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲವೂ, ಕೇವಲ ಒಂದೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದಲ್ಲದೆ, ಅದರಿಂದ ಅವರ ನಿತ್ಯಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಲಿಲ್ಲ - ಇದಕ್ಕೆ - ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಆಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವಿತದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸಿಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಡೆಸ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಸೇವೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯನವರಿಗೆ, ಭೌತಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಜನಸಮಾಜದ ಬೋಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಬರೆವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರತಿಫಲದೊಂದಿಗೂ, ಈ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಘಳಸೆಗೊಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಹಾಲು ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ ತಾಯಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ, ಆರ್ತರಾದ ಅಜ್ಜರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದಾನ ಮಾಡುವುದೂ ವಿದ್ಯಾರಂಥರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಯುತರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ತಮ್ಮ ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವರಾದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಲೋಕೋಪಕಾರವಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿರಳವಾಗಿರುವ ಈ ಬಗೆಯ ಗ್ರಂಥ ಲೇಖನ - ಪ್ರಚಾರಣೆಗಳು, ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇತಿ,

ಜಿಂಗಳೂರು ನಗರ, }
ತಾ|| ೧-೨-೧೯೩೦. }

ಯಂ. ರಾಮರಾವ್,
ಸಂಪಾದಕ. 'ಸುಬೋಧ'

ಮಾ ನ ಸ ಶಾ ಸ್ತ್ರ ದ ಮಾ ತು

೧

ವಿದ್ಯೆಯೆಂದರೇನು ? ಇದನ್ನು ಅಸಂಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಮಹನೀಯರನ್ನೇಕರು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೂ, ಆಯಾ ಕಾಲದೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೂ, ಆಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತೋಚಿದಂತೆಯೂ ಬರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರಾಗಿ, ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ 'ವಿದ್ಯೆ' ಎಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ ; ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ. ವೇದಾಂತಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಸೇರುವಿಕೆ. ಇಹಲೋಕದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೇ ಲೀನವಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ತಾನು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೇ ವಿದ್ಯೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಯಾ 'ವಿದ್ಯೆ' ಗಳಿಂದ ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನಮೂಗಿಸಿದ್ದಾರಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಾಮ್ರವೇನೆಂದರೆ, ತಾಮ್ರದಿಂದ ಜಂಬು, ತೆಟ್ಟಿ, ಪಂಚಸಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದ ಹಾಗಾಯಿತೇ ಹೊರತು, ತಾಮ್ರವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದವನೇ ಪಶು. ಎಂದರೆ, ಪಶುಗಳಿಗೂ ಮಾನವರಿಗೂ ಈ ವಿದ್ಯೆಯೇ ತಾರತಮ್ಯವೆಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈ ತಾರತಮ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಮಾನವರಿಗೂ ಪಶುಗಳಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು, ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ, ಇವುಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದಂತಾಯಿತು.

ಪಶುಗಳಲ್ಲಿ ಸೈರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆ (Instinct) ಯೇ ಪ್ರಬಲ ; ಮಾನವರಲ್ಲಾದರೋ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯೇ (Intelligence) ಪ್ರಬಲ. ಮಾನವರಿಗೆ ಸೈರ್ಜಬೋಧೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ ; ಸಾಕಾದಷ್ಟಿವೆ ಆದರೆ ಆ ಸೈರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊ

ಳ್ಳಲು, ಇವರಿಗೆ ಶక్తిಯಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನಸ ಶಾస్త్ర ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು 'ಪ್ರತಿಬಂಧ' (Inhibition) ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಬಹಳ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಈ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೇ 'ವಿದ್ಯೆ' ಎಂಬುವುದು, ಕೆಲವು ಮಾನಸ ಶಾస్త್ರ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರ ಮಾತು.

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ವಿದ್ವೇಯಲ್ಲವೆಂಬುದು ಕೆಲವರ ಮಾತು. ಒಂದು ಕಥೆ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ: ಕಳ್ಳರು ತಾವು ಒಂದು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು, ನೋಡಲು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದ್ದಿತಂತೆ. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬಂತು. ಓದಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ತಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸುಲಭವಾದ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು; ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಹೇಳಿದರು. "ಹ್ಯಾಗೆ ಬರತ್ತರೋ ಬರಲಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ದೇವರ ನಿರ್ಮೂಲ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಹೊಸಲಿನಲ್ಲೇ ಹಾಕ್ತೀನೆ. ಅದನ್ನು ತುಳುಕೊಂಡು ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರತ್ತರೋ ನೋಡೋಣ!"

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೇನು, ಕೋಟ್ಯಾಸುಕೋಟಿ ಪದಗಳನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೇನು, ಅದು ವಿದ್ಯೆಯೇ? ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆನೇರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇ ತಿಳಿಸುವ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆದುದರಿಂದ, ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿಯದೆ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ; ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸದೆ, ಬರೀ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅದು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ. ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ. ಈ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನೂ ಎರಡನ್ನೂ ತರಬೇತು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದಂತೆಯೇ. ಇಂದ್ರಿಯಾಕೃಂತಲೂ ರಸ ಪ್ರಾ

ಧಾನ್ಯ; ಈ ರಸ (Emotion) ಕ್ಕೆ ತೌರುಮನೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆ (Instinct) ಅದುದರಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಕೂಡಲತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದೇ ವಿದ್ಯೆಯೆಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಯ ಮತ್ತು ಕುಶಲತೆಯ ಸಂಕಲನವೇ ವ್ಯಕ್ತಿ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೇ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲತತ್ವ; ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಮಷ್ಟಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಏತು, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಸಮಷ್ಟಿಯ, ಇವೆರಡರ ಮೇಲ್ಮೈಗಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೇ ವಿದ್ಯೆ.

೨

ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಾದಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನವರಿಗೂ, ಇರುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ *ನೊಂದಲನೆಯದು. ಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದವು ಮಿಕ್ಕವುಗಳ ಪಾಲಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆ ಮಂಚವಿದೆ; ಅದರ ಕಾಲಿನ ಒಂದೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು 'ಜೇಡ' ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿತು. ಅದು ಪೂಸೈಸುವವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಕೆಡಿಸಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿತು. ಪುನಃ ಕೆಡಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರುಸಲವಾದ ನಂತರ ಆ ಜೇಡ ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ 'ಗಲೀಚಾದ' ಕಡೆ, ಇದೇ ಜೇಡ, ಹುಳುವಂತೆ ಒಡಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಏನು ಮಾಡುತ್ತೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ದೂರದಲ್ಲೇ ನಿಂತೆ. ಆ ಜೇಡನು ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಕುಳಿತು, ನೋಣಗಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ನೋಣಗಳಾದರೋ ಜೇಡನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಿತು. ನಾಲ್ಕಾರು ಸಲ ಜೇಡನು ಹಾಬಿದ್ದು ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ 'ಬೇ ಹುಪಾರಾದ' ಒಂದು

* ಸ್ತ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ - ಸರಸ್ವತಿ - ಸಂಪುಟ - ೮ ಸಂಚಿಕೆ ೩.

ನೋಡದ ಕಡೆಗೆ - ಈ ಜೇಡನು ಹಾರಿ, ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ನೋಣವು ಒದ್ದಾಡಿತು. ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲೋಸುಗವೋ ಎನೋ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ನೋಣಗಳು ಜೇಡನ ಮೇಲೆ ಹಾರಾಡಿದುವು. ಜೇಡನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ನಿಮಿಷದವರೆಗೆ ನೋಣವು ಒದ್ದಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಜೇಡನು ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವುದು ತನಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಬದಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ. ಗೂಡು ಕಟ್ಟಲು ಬೇಕಾದ 'ದಾರ' ವನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಜೇಡನಿಗೆ, ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ದಾರವಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಗೂಡುಗಳೂ ಹಾಳಾದ ಮೇಲೆ ಜೇಡನು ತನ್ನ ಹಸಿವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಗೂಡಿದ್ದಾಗ ನೋಣಗಳು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು, ಜೇಡನಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು, ಈಗಲಾದರೋ, ಜೇಡನೇ ಹಾರಿ, ನೋಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

ಇಂತಹ ಎರಡು ಜೇಡಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿದರೆ, ಎರಡು ನಾಯಿಗಳು ಎಂಜಿಲೆಲೆಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಜೇಡನು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಕೊಂದೇ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೆ - ಕಾಡುಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ದ್ದಂತೆ. ನಾಗರಿಕ ಮನುಷ್ಯರು ಹೀಗೆ ಸಂಧಿಸಿದರೆ, ಅವರ ವ್ಯಾಜ್ಯ ವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅದೇ ಎರಡು ಜನಾಂಗ ಗಳು ಹೀಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಯುದ್ಧ.

ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಎರಡನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸೈರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆ. ಇದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ವಿಷಯಾ ಸಕ್ತಿ. ಇದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಸೈರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳಲ್ಲಿ *ಕೆಲ ವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳ ಲಾಗಿದೆ.

* 'ಆಟ' ದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ.

ನಗು

ಇಲ್ಲಿ 'ನಗು' ಎಂದರೆ ನಗಬಾರದೆಂದರ್ಥ. ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ 'ನಗು'ವೆಂದರೇನು—ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮಕ್ಕಳು ನಗುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅಪರಿಚಿತರು ಬಂದಲ್ಲಿ, ನೊದಲನೆಯದು 'ಯಾವೂರು?' ಎರಡನೆಯದು 'ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ?' ಮೂರನೆಯದು 'ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ?' ನಾಲ್ಕನೆಯದು 'ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ' ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ 'ನಗು' ನಮಗೇನೂ ಅಪರಿಚಿತನಲ್ಲ; ಆತನ ವಿಷಯ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿದೂ ಇಲ್ಲ. 'ಯಾವೂರು?' ಉರೇ ಆಗಬೇಕೇನು? ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗಿಲ್ಲವೇನು? 'ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ?' ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರುವುದೂ ಉಂಟು. 'ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ?' ಇದೇ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ—ಉತ್ತರ ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ 'ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ—ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ' ಎಂದು ಯಾವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೂ ಹೇಳಲಾರನು.

ಮಟ್ಟಿದ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳು ನಕ್ಕಂತೆ ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾದ ಅನಂತರ ಈ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂತಲೂ, ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ರೀತಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು, ಮಗುವು ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಕ್ಕೊಂಡು ನಗುತ್ತದೆಂಬರು. ಇವೆರಡರ ಪ್ರತಿ ಯಾವುದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು (Psychologists) ನೋಡಿ, ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನಗುತ್ತೇವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ನಗುವು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಈಡಿಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಸಿಸಲೋಸುಗ ಜನರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರಾಂಶಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸನಾಡುವವರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಜನರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರ ಉಡುಪನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಹಜ್ಜಾಗಿರುವ ರುಮಾಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಕೆಲವರು ನಗುತ್ತಾರೆ; ಆ ಉಡುಪನ್ನೇ ಕೆಲವರು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಗಿಸಲೋಸುಗ ಒಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬಿಳುಪು, ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪುಷರಾಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏಕಟಕವಿಯು ಓಡಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಮಗೆ ನಗು ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಾವು ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಸಂತೋಷವಿರಬಹುದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. 'ಜನರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರೇ ವಿಧವಾದ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಷರಾಯನ್ನು ಹೊಲಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಡತೆಗೆ ಅನುನಯಪಡಿಸಲು, ಕೆಲವು ಮಾದರಿ ಪೋಷಾಕನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತೇವೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ

ದರೆ ಆ ಪೋಷಾಕನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಿಡುತ್ತಾಬಿಡಬಹುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಆದರೆ ನಾವು ನಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಷ್ಟಿಯ ನಡತೆಗೆ ಅನುನಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೋಣವೆ ? ಇದಕ್ಕೂ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಬಂದೊ ದಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿರೂ ಪದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕಟ (ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ) ವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಆ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನಗುತ್ತೇವೆಂತಲೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಗುವಿಗೂ ಸಂಕಟಕ್ಕೂ ಬಹಳ ದೂರವಿದ್ದರೂ, ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಗುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸಂರಕ್ಷಕರವಾದ ಉಪಕರಣವೆಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಆಡುತ್ತಾ, ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಮುಂದೆ ಎಡವಿಬಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನಗುತ್ತಾರೆ ; ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಅದರೊಡನೆ ಸಂಕಟ (ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ) ಪಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಕ್ಕದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಸೀನುವಾಗ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರು ನಗಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಂಡಾಟದಲ್ಲಿ ಅವರಿವರು ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೋಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬೈರನ್ (Byron) ಎಂಬ ಕವಿಯು ' I laugh so that I may not weep' ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

‘ಕಿಟ್ಟ —ನುಹಾರಾಜನು ಯಾರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ತನ್ನ ಬೋಪಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ ?

ರಾಮ —ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಹೇಳು—

ಕಿಟ್ಟ —ಕೌರಿಕನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ.....’

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ. ಈ ಸೂತ್ರದಿಂದ ‘ನಗು’ ಎತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ವಾತ್ಸಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಯುವಕಬಾಲಕಬಾಲಕಿಯರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಸ್ತಲಾಘವವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕುಡೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆ ?

ನಗುವ ಗಂಡಸನ್ನೂ ಅವಳ ಹೆಂಗಸನ್ನೂ ನಂಬಬಾರದೆಂಬ ಗಾದೆಯಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಅವಳು ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಹೇಗೆ ನೈಜಗುಣವೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಗುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತನ ನೈಜಗುಣವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಈ ಗಾದೆ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೋ ಏನೋ ಕಾಣೆ. ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಕೆಲವರು ನಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನಂಬಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆ ? ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಎಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ನಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಂಬಬಹುದೆ ? ನಗುವನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ನಗುವನ್ನು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ವಾಭಾವವಾಗಿ ಕೊಂಡಿರುವುದೋ ಅದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಸಹ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮುಚ್ಚಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೈಜಸ್ವಭಾವವು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಂಬುದು

ಯಾವ ಭರವಸೆ? ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಳೆದಲ್ಲಿ ನಗದೆ ಇದ್ದವರನ್ನು ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ನಗುವವರಲ್ಲಿ ಏರಡು ವಿಧ: ಕೆಲವರು ವಿಚಿತ್ರ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಯ್ಯನ ಹಬ್ಬದ ವೇಷಗಳು ಇವರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕರಡಿವೇಷ, ಮುಖಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೂಗು ಉದ್ದವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮೂಗಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು, ಬೂದಿಹುಂಡಿ ಕೋವಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಶಿವಾಯಿ ಗೌಡನ ಕಿವಿಗೆ ಬೂದಿ ಉಡುವುದು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಅತಿಯಾಗಿ ನಗು ಹುಟ್ಟುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವನನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ತರದ ನಗುವನ್ನು ಆಕೃತಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ನಗು' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಗಡದವರು ಈ ವಿಧವಾದ ದೊಂಬಿ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ನಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ಜನರಲ್ಲಿ ನಗುವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸದಿರುವುದು, ಇವರಲ್ಲಿ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ನಗುವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

1. 'ಅಜ್ಜಿ--ಕಿಟ್ಟೇ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಮಾಡಿದೆ ಏನೋ?

ಕಿಟ್ಟೆ--ಇಲ್ಲ ಅಮ್ಮಾ.

ಅಜ್ಜಿ--ಯಾಕೋ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀ--

ಕಿಟ್ಟೆ--ಪುರೋಹಿತರು 'ಅರ್ಘ್ಯಬಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ಪುಣ್ಯ!' ಅಂದರು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟೆ....'

2. 'ತಂದೆ--(ಮಗನಿಗೆ) ಕಿಟ್ಟೋ, 'ಹಾಲು ಆರಿರುತ್ತದೆ' ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಮಾಡು.

ಕಿಟ್ಟು--Milk is six.'

'ನಗೆಗಡಲ'ಲ್ಲಿ ಇವೆರಡು ವಿಧಗಳಿಗೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯಾವಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಂದಿ

ನಗುತ್ತಾರೆಂದು ಎಣಿಸಿಹಳ್ಳಿ ದೊಂಬಿವಿಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ಸೇಕಡೆ ತೊಂಬತ್ತು ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಗುವು ಮೊದಲು ದೊಂಬಿ ವಿಚಿತ್ರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರೂ, ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಿಕ್ಕಿತತ್ವವು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಾಗ, ಆ ದೊಂಬಿ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದ ವಿಚಿತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿರುಚಿಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಗುವಿನಿಂದ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಗುವಿನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಯಾವವರೊಬ್ಬರು ಕಾಂಛೋದಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವಿ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ಹಾಡಿ, ಚರಣವನ್ನು ಮಾಯಾಮಾಳವಗೌಳದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದರೆ, ನಗುವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಗೀತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಈಗಲೂ ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲವೆ. "ಏನಾಯಕನ ಹಬ್ಬ ಏಕಾದಶಿ ದಿನ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು — ಉಪವಾಸವೇ? ಹಬ್ಬವೇ?" ಉತ್ತರ ಕೊಡುವವನ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯು ಇದರಿಂದ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಗುವು ವಂಥದಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿ ನಗುವವನ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು.

ನಗುವಿನಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ತಿಕ್ಕಣವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಈಗ ಕೆಲವು ಮನಶ್ವಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ತಿಕ್ಕಣ ಕ್ರಮವು, ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವವಿತ್ತಿ ಸ್ವಾಧೀನಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಸಹಜವಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಡಬೀಕಾದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ. ರಾತ್ರಿ ಮಕ್ಕಳು ನಿದ್ರೆಮಾಡದಿದ್ದರೆ 'ಬೂಚಿ ಬಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚು'

ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. 'ಆಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಗೊಗ್ಗ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ' 'ಅಪ್ಪ ಬಂದು ಬಿತ್ತ ತಗೊಂಡು ಬಲಿಹಾಕುತ್ತಾನೆ' 'ಅಗೋ ಆಮ್ನಾ-ತಾಯಿ ಬಂದ' ಇವೆ ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೂಚಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೂ ಬೂಚಿಯೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಕತ್ತಲೆಂದರೆ ಬೂಚಿ, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆಯೆಂದೇ ಅರ್ಥ. ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಆಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹೆದರಿಕೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ವಿಷಯ, ಪ್ರತಿಸ್ಥಿತ್ಯವೂ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಲೂ ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇವೆ; ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ, ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ತಾಯಿಯು, ಅತ್ತ ಹೊರತು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಮಗುವು ಅದೇ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಲಸಲಕ್ಕೂ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ, ತನಗೇನು ಬೇಕಾದರೂ ಅತ್ತರೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆರೇಳು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದು, ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಳವನ್ನು ಮಾಡಿ ಡಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆಷ್ಟು ಆನಂದವೋ, ನೀವೇ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಇದರ ಬದಲಾಗಿ ನಗುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಬಾರದೇಕೆ ?

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಗೆಲುವುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿದರೆ, ಸೋಲೇ ಹೆಚ್ಚೆಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೋತರೂ, ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುವುದು; ಅಳುವು. ಇದರಿಂದ ಇರುವ ಧೈರ್ಯವೂ ಕೆಟ್ಟು, ಎರಡುಮೂರು ಸಲ ಸೋತೊಡನೆಯೇ ಎದೆಯೊಡೆದು ಪಾಣವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಇದರ ಬದಲಾಗಿ

ನಗುವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಬಾರದೇಕೆ ? ಸೋತೊಡನೆಯೇ ಆ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನಕ್ಕರೆ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಅನಿಷ್ಟ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಧೈರ್ಯ ಕುಂದುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಮ್ಮಡಿಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು.

ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ನಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಗುವು ದೇಹಕ್ಕೆ ವುಷ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. 'Laugh and grow fat' ಎಂಬುದನ್ನು ಆಗಾಗ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯನೇ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಮನುಷ್ಯನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಈ ನಗುವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸಾರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಜನ್ಮಭಾವಗಳಿಗೆ, ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ, ಕುಂದುಬಂದರೆ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ನಗುವಿನ ಮೂಲಕ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ತಿಕ್ಕಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಗುವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ ?

ಭಯ

“ಧೌಂ-ಧಂ ! ಹೋ !! ಮನೆಗೆ ಬಿಂಕಿ ಬಿತ್ತು !!! ”
 ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲಿಯೋರು ಅಲ್ಲಿ ಓಡೋದೇ. ಇದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಅಲ್ಲ, ಮೃಗಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸಹಜ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಬಿಂಕಿ ಎಷ್ಟು ಉಪಕಾರಿ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದ ಅಂಶವೇ. ಕ್ರಿಮಿಗಳ ಮೊದಲು ಆನೆ ಯಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಯವರೆಗೂ ಈ ‘ಭಯ’ವು ಸ್ವಿಜವಾದದ್ದೇ.

ಮಲೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯ ; ಬೇರೆ ದೇಶದ ಜನರು ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಭಯ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಲು ಭಯ ; ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತೇನೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಭಯ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ‘ಭಯ’ವನ್ನು ಹಲವು ಒಗೆಯ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ‘ಭಯ’ವೇ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದೊದಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಇದನ್ನು ‘ಪ್ರಾಣಭಯ’ವೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಭಯಪಟ್ಟರೆ ‘ಸಭಾಕಂಪ’ ; ನೇನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಪಟ್ಟು ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ ‘ಉತ್ತರನ ಪೌರುಷ.’ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಬೇರೆ ಸದಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ‘ಭಯ’ವೆಂಬ ಒಂದೇ ಅಂಶವನ್ನೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ? ಹುಲಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ; ತಿನ್ನುವುದೂ ಉಂಟು. ನಾನು ಮನುಷ್ಯ. ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಯ. 'ಹಸು ಮಗು'ವನ್ನು ಹುಲಿಯಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲವಾಗಿ ಭಯವಿದ್ದಂತೆಯೇ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾವಣಾಸುರನನ್ನು ವಾಲಿಯು ಕೊಂದೊಯ್ದು, ಅಂಗದನ ತೊಟ್ಟಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಲು, ಆ ಹತ್ತು ತಲೆಯುನನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಗುವು ನಗುವುದಕ್ಕೆ ವೊದಲುವಾಡಿತಂತೆ. ಅದೇ ದಶಕಂಠನು ಸಿತಾಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪವನ್ನು ಪೊಕ್ಕು, ತಿವಧನುಸ್ಸನ್ನೆಳೆಯಲು ಜನಕಮಹಾರಾಯನು ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, 'ಹುಲಿ ಬೇಟೆ'ಗೆ ಹೊರಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹುಲಿಯನ್ನೆದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯವು ಬಂದದ್ದು ಹೇಗೆ ? ತುಸಾಕಿ ಅಥವಾ ಹಿಸ್ತೂಲು, ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ. ಹುಲಿಯ ಪೌರುಷವು ಇವುಗಳ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಜನ್ಮಾಗಿ ತಿಳಿದವನಿಗೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. 'ಸರ್ಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳು ನಾಯಿಗಳಂತೆಯೇ.

ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಜಂತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬೋಣ. ಅದು ಎಂದೂ ಕಾಣದ್ದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಭಯ. ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗಾದರೋ 'ಅದೇನೋ ಓಡಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದೇನಿರಬಹುದು ? ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುನೋಡೋಣ' ವೆಂಬ ಕುತೂಹಲ. ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ 'ಭಯ'ಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾರಣ ಕಂಡುಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವುದಾದರೂ

ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವಾಗಲಿ, ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದು, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ, ಭಯವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಾಗಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ; ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ‘ಭಯ’ವೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ.*

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ತಂದೆಯು ಒಂದಕೂಡಲೇ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಎಂಬ ಭಯ. ತಂದೆಯು ಮನೆಗೆ ಒಂದಮೇಲೆ, ಅದರ ಸುದ್ದಿಯೇ ಎತ್ತದಿದ್ದರೆ, ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯ. ತಾಯಿಯೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾರಾದರೂ ‘ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದರೆ ಭಯ ; ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಭಯ ಅರ್ಧ ಕಡಿಮೆ ಆದಹಾಗೇ. ತಂದೆಯೇನೂ ಮಾಡದೆ ‘ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದರೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಭಯ ; ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕೇಟನ್ನು ಹಾಕಿದಲ್ಲಿ, ‘ಇಷ್ಟೇ ತಾನೆ...’

“....ರಿಗೆ ಪ್ಯಾಸಾಗದೇ ಉಂಟೇನೋ !”

“ ಆದೇನೋಪ್ಪ ! ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ನಿನ್ನೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ; III ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ—ಎಂದರು.”

*‘The prestige of mystery by which so many adults are still influenced is compounded of fear and curiosity’

—Larguier des Bancel.

“ಸರಿ-ಅವರಿಗೆ ಆಗದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಾರಿಗೂ ಆಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂ.ಎ., ಪ್ಯಾಸು ಮಾಡೋದು ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾದರೆ, ಯಾರೂ ಮಾಡೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ !”

ಇದು ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಿಚಾರ ; ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಎಂ.ಎ., ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹುಡುಗರು-ನಮಗೆ ಅವರ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ ! ಉಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರು ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ‘ಭಯ’ವೇ. ಇದಾದ ಬಂದು ವಾರದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಘುನೇ ಬಂದು ಹೇಳಿದ—

“....ರಿಗೆ ಎಂ.ಎ., I ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಆಯಿತಂತೋ ! ಈಗ ತಾನೇ ‘ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ’ ಬಂತು.”

ನಾನು ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಎನು ಸಾರ್, ಪ್ಯಾಸೇ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಎಂದಿರಿ !”

“ನನಗೆ ಆಗ ಹಾಗೆ ತೋಚಿತು. ಈಗಲೂ ನಾನು ಬರೆದದ್ದು ನನಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿರಬಹುದು!”

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬೇರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಠಾತ್ಯಾಸನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಆತನಿಗೆ ಓದಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂ.ಎ., ಆಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉತ್ತೇಜನವೂ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಜೀವನಾನವೆಲ್ಲಾ ಆ M.A., ಮೇಲಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ‘ಪ್ಯಾಸ’ ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವು ಹುಟ್ಟಿ, ಆ ಸಂಶಯವೇ ಭಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.† ವ್ಯಕ್ತಿ

† Transference (Ribot). Studies in Psycho-analysis by Bandovin—p. 55

ಭೇದವಿಂದ ಈ 'ಭಯ'ವು, ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಚಿತ್ರವಿಧಗಳ ನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಡೆದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿದೊಡನೆಯೇ 'ಭಯ'ದಲ್ಲಿರುವ ಭಯವು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ, ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಯು ಬಾಯ್ಬೆರೆದು ಕಾದಿದೆ ಎಂಬೋಣ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ಎದೆಯೊಡೆದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಣೋದೇ; ಅಥವಾ, ಭಯವು ವಿಸರೀತವಾದರೆ ಓಡುವುದಕ್ಕೂ ಕಾಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾಗಗಳು 'ಇದು ಹುಲಿ' ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೆದುಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕೂಡಲೆ ಮೆದುಳು 'ಆಪಾಯ! ಓಡಬೇಕು' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಓಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ. 'ಭಯ'ವು ವಿಸರೀತವಾದರೆ ಕಾಲುಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ 'ಭಯ'ವು ಪಂಜೇಂದ್ರಿಯ ಮೂಲಕ ಹೊಗುತ್ತದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಯ ; ಎಂದೂ ಕೇಳದ ಶಬ್ದವಾದರೆ ಭಯ ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಶಬ್ದವಾದರೂ ಭಯ ; ಎಂದೂ ಮುಟ್ಟದೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಭಯ. (McDougall—The emotion of *fear* is the psychological translation of the instinct of *flight*. For discussion on this, see p. 79—Studies in Psycho-analysis by Bandovin, translated by E. & C. Pasel.)

ಕತ್ತಿ ಕಿರುಬಗಳಿಗೆ ಈ 'ಭಯ'ವೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಕೈಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸಿಕ್ಕಿದಿದ್ದರೆ ಅವು

ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅವನು ಆಡಿಗೆ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅವನಿಗೆ ಭಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ, ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಕೈಕಾಲು ಬಿದ್ದುಹೋಗಿ, ಆ ಭಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ, ಅವು ತಿನ್ನುತ್ತವೆಂದು ವದಂತಿ.

ಜಿರಳೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯ ; ಇಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವಸ್ತುವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಇರಬಹುದು. 'ಬಾಬಯ್ಯ ವೇಷ'ವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಯ ; ನಮಗೋ ನಗು. ಜೇಮ್ಸ್ ದಿ ಫಸ್ಟ್ (James the First) ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಆದರೆ ಆತನು ರಣಹೀನಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಿಜ್ಜಿಯೋ ಎಂಬಾತನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದಿರಬಹುದು (Direction of Desire by Bligh). 'ಎಲೆ ಕ್ರಿಕ್' ಒಲೈ' ಹಾಕುವಾಗ ಒಂದು ಸಲ 'ಶುಕ್' (Shock) ತಗುಲಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹಾಕಲು ಹೋಗುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿಕೆಯೇ !

“ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಉದುರುತ್ತೆಯೆ ! ಹುಡುಗ ರನ್ನ ಹೊಡಿಯದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಭಯವಿರುತ್ತದೆಯೆ ? ಭಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ 'ಓದು-ಗೀದು' ಎಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆ ? ದೂರದ ದಡಗುಣಂ ಭವೇತ್. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ್ನಾಗಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಹುಡುಗ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಭದಿ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗ ಮದ್ದಿಯಾಗೋದೋ (Spare the rod and spoil the child=ಭದಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪೋರವಿಡ್ಡಿ). ಹುಡುಗರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ

‘ಭಯ’ವಿರಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸುಮ್ಮನೆ
 ನಡುಗಬೇಕು—ಆಗಲೇ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಬರಬೇಕಾದರೆ”
 ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ, ಬೇರೇ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿ
 ಯೂ, ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ‘ಭಯ’ದ
 ಮೂಲಕ ಸಾಕವಾಡಿಸಬೇಕು. ಕುಂಟಹುಡುಗರನ್ನು ದಾರಗೆ
 ತರಬೇಕಾದರೆ—ಕೊಂದಂಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಆಗ ‘ಭಯ’
 ಬರುತ್ತಿ, ಕುಂಟತನ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತಿ. ಮಗುವನ್ನು ಸಾಕ
 ರಾಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ಅದಕ್ಕೆ ‘ಭಯ’ವನ್ನು ಬೊಡ
 ಲು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು—ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಭಯ
 ವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನೇ ತಿಳಿಸಬಾರದೆಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ‘ಭಯ’ವಿಂದ ಕೇಡೇ ಹೊರತು ಬಳ್ಳಿಯದ್ದಲ್ಲ
 ಎಂದು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ
 ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬುದೇ.
 *ಬೂಚಿ, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಈ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ತರಬೇ
 ತು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಬೇವಮಾನವೆಲ್ಲಾ ಈ ಬೂಚಿ, ಗೊ
 ಗ್ಗಯ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ
 ನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಅವರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ
 ಬಂದೊದಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಉ
 ಳಿಸುವದಕ್ಕೆ, ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕಾದದ್ದು—ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ
 ಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು.

* Claustrophobia. Case of Gerard.
 p.161. Studies in Psycho-analysis,
 by Bandovin.

“ಅಚಾರ್ಯ, ನಿಮ್ಮಗೆ ಬೇವಿನಕಾಯಿ ತಿಂತಾನೆ—”

“ಕಹಿಯಾದರೆ ಅವನೇ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.”

ಅವರವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳ ಸರಿಣಾಮವು ಅವರಿಗೇ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

“ಶೆಟ್ಟಿ, ನಿಮ್ಮಗೆ ತುಪ್ಪು ಜಿಲ್ಲಿದ.”

“ಅಯ್ಯೋ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ.” (ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ) ಏನೋ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಜಿಲ್ಲೋದಿಲ್ಲ.

ಶೆಟ್ಟಿ ಮಗ ತುಪ್ಪು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸವರಣ್ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತುಪ್ಪುವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಿದ. ತುಪ್ಪುವನ್ನು ಬಳಿಯುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸವರಣ್‌ನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡ. ಹುಡುಗನ ವಿಚಾರ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಹೀಗೆಯೇ ಹುಡುಗರು ಏನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದುಕೊಂಡರೆ, ಮಾಡುವುದು ಸಹಜವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಂತೆಯೇ. ಅದಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಭಯಪಡಿಸಿದರೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉಪಕಾರವೂ ಮಾಡಿದಹಾಗಲ್ಲ.

ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಂತಿರಲಿ ; ಅನೇಕ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಕಾರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾಮನಿಗೆ ಲೆಬ್ಬು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬೋಣ. ಅವನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದರೆ, ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಕೆಲವರ ಮತ ; ಅಂದರೆ ‘ಭಯ’ದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವ ಮತ.

ಸಲಸಲಕ್ಕೂ, ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಎಟು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ರಾಮುಗೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ. ಲೆಕ್ಕ 'ಪೀರಿಯಡ್' (Period) ಒಂದೊಂದನೆಯೇ 'ಅಯ್ಯೋ ಒಂತಲ್ಲಪ್ಪ ! ಈ ಹಾಳು ಲೆಕ್ಕ ಯಾಕಿಟ್ಟರಪ್ಪ !' ಈ ವಿಧವಾದ ಆಲೋಚನೆಯೇ! ಹೀಗಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಮು 'ಸರಾರಿ'ಯಾಗುವ ಸಂಭವವೇ. ಇದೇ 'ಭಯ'ವು ಅವನ ಜನ್ಮವಾಗಿ ನಾಟದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ತನ್ನೂಲ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದಂತೆಯೇ! ಬಿಸಿಹಾಲಿನಿಂದ ಮೂತಿ ಸುಟ್ಟಮೇಲೆ, ಹಾಲು ತೋರಿಸಿದರೆ ಓಡುವುದೇ. ಹೀಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವವೂ ಕೂಡ. ಲೆಕ್ಕ - ಹೊಡೆತ, ಇವೆರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ, ಲೆಕ್ಕವೆಂದರೆ ಹೊಡೆತ ತಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ. "ಪಾಯಸದ ಬಿಸಿ ತಗುಲಿದ ಮಗು, ನೊಸರನ್ನೂ ಊದೋದೇ." ಭಯ ಸಂಕಟ ಮುಂತಾದುವುಗಳೊಡನೆ, ಏನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ಬರುವುದೂ ಇಲ್ಲ ; ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. (Case of Marcel. No. 2. Studies in Psycho-analysis Baudouin—p.p 176. The Psycho-analytical Method by Pfister, translated by Dr. Payne, p. 221 and for *emotion* p.51.)

ಭಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಮಿದಳು ಅವನ ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈಕೈಯೆಲ್ಲಾ ನಡುಕಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದರೂ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ, ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು? ಹುಡುಗನ ಮುಂದೆ 'ಭಯ' ಉಂಟು ಕೋರಿಸುತ್ತಾ, 'ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಎಷ್ಟು' ಎಂದರೆ,

ಅವನು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು ; ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಭಯ'ದಿಂದ ಜ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ ; ಇದು ಮನೆಯ ಪಂಗ ಸರಿಗೂ ಗೊತ್ತು.

ಕೆಲವರಿಗೆ 'ಲೆಬ್ಬಿ'ದಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿ ಒಡೆದೊದ್ದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಹೀಗೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಲು, 'ಲೆಕ್ಕ' ಬರೆದೆ ಯಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟು ಕಾರಣವಲ್ಲ; ಈ 'ಭಯ'ವೇ ಕಾರಣ. 'ಭಯ' ವನ್ನೂ 'ಲೆಬ್ಬಿ'ವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಶೇರಿಸಿ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ, ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ, 'ಲೆಬ್ಬಿ'ವು ಮಾಯವಾಗಿ, 'ಭಯ'ವೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗನು 'ಲೆಬ್ಬಿ' ಮಾಡಿ, ಉಸಾಧ್ಯಾಯನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, 'ಮಡ್ಡಿ, ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೋ-ಕತ್ತಿ' ಎಂದು ತಲೆ ನೋಲಿ ಒಂದು ಹಾಕಿದರೆ-ಸಲಸಲಕ್ಕೂ ಹೀಗೆ. ಆದರೆ, 'ನಾನು ಮಡ್ಡಿ, ನನಗೆ ಲೆಬ್ಬಿ ಬರೋದಿಲ್ಲ' ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, 'ಲೆಬ್ಬಿ' ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸೇ ಬರೆದೆ, 'ಲೆಬ್ಬಿ'ಕ್ಕೆ ಬದ್ಧದ್ವೇಷಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಲೆಬ್ಬಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂಕಟವೊದಗುತ್ತದಂದರೆ, ಯಾರು ತಾನೆ, ಲೆಬ್ಬಿ ಮಾಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ? (Displacement. Baudouin writes, 'transference attended by forgetfulness, complete or partial—').

'ಭಯ'ದಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ? ಇದು ಭಯವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದರಿಂದ. ಆಮೇಲೂ, ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಬಂದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೇ, ಹೊರತು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಮಾಡಕೂಡದು. ಈ 'ಭಯ' ವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ? 'ಭಯ'ದಿಂದ ಒದಗಬಹುದು

ದಾದ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡುವುದರಿಂದ ; ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಕಟದ ಬದಲಾಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಲೆಪ್ಪುವನ್ನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನನ್ನು ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದರ ಬದಲು, 'ಇದು ಸರಿ, ಇದೂ ಸರಿ. ನೋಡು ಇಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪು-ಎರಡು ಎರಡು ಎಷ್ಟೋ-ನೋಡು ಐದು ಹಾಕಿವ್ವಿಯಲ್ಲೋ-ಇದು ಸರಿಮಾಡಿದರೆ ಆಯುಷ್ಯ. ನೋಡು ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟ, ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಗದೇ ನೋ' ಎನ್ನುತ್ತಲೂ, 'ಹೋದಸಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಸಲ ವಾಸಿ, ಇನ್ನೂ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು—ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಮಾಡು, ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತೆ. ಬೇಸ' ಎನ್ನುತ್ತಲೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು, ನೋಡಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಸರಿ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷ ; ಈ ಸಂತೋಷವೇ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದು. ಒಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪೋಟಾಪೋಟಿ, ಅವನು ಹತ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಂದೊದಗುವ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳನೇಕಕ್ಕೆ, ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಯವೇ ಕಾರಣ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದರಿಂದ ಉಪಕಾರವೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗುಂಟು. 'ಭಯ'ದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮಗೆ ಬಂದೊದಗುವ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ; ಅಪಾಯವಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯತ್ನ ಪಡುತ್ತವೆ. ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಮಗೆ 'ಭಯ' ವುಂಟಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಇದರಿಂದ ಕಷ್ಟ ಸಿ ಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣವಿಡುವ ಸಂಭವವುಂಟು.

ಕೆಲವುಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ಅನುನಯ ಪಡಿಸಲು ಭಯವು ಸಹಕಾರ. ಕಾನೂನಿಲ್ಲ ಈ ತೆರದ

ಭಯವುಂಟು. ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೂ ಉಂಟು.

ಯಾವ ಭಯದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೋ, ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಿಕ್ಕವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡುವಾಗ, ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಾವಾಗಿನಾವೇ, ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟಂತೆಯೇ! 'ಭಯ'ವು ಅವರಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ಇದೇ ತಕ್ಕಾಗಿ ಬದಗಿತೆಂದು ಪರಿಶೋಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ತಾನಾಗಿ ತಾನೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಾವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದಂತೆ, ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು, ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವುದು, ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲುಗಳೆಲ್ಲ, ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳೆಲ್ಲ ; ಭಯರಹಿತರಾದ, ಭೀರರಾದ ಹುಡುಗರು. ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಈ ರಸದ, ಸಾರವನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದೇ. ಅಲ್ಲವೆ ?

ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ

ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ನೀವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ನಾನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತ್ತಾರೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಡಿಸಿದರು. ಆ ದಿನ ಸಾಮಾನ್ಯಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಬೀದಿಬಾಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೆಚ್ಚು ವೃದ್ಧರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕಾದಿದ್ದರು.

“ ಇದಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ”

“ ಎಣ್ಣೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೆ ? ”

“ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತ್ತಾರೆಯೇ ? ”

“ ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಎಣೆ ಬೇಕಲ್ಲ ! ”

ಹೀಗೆಯೇ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅವರವರಿಗೆ ತೋಚಿದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ಆರು ವರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಒಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಹತ್ತಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು ? ಇದು ಹೇಗಾಗುತ್ತೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ “ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ ” (Curiosity) ನಮ್ಮನ್ನು ಅದರ ಕಡೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಇಷ್ಟೇ ಎಲ್ಲ ಮೃಗ

ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದುವಂತು ; ಯಾವನಾದರೂ ಒಂದು ಥಳ ಥಳಿಸುವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾಗೆಯು ಒಂದು ಕುಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಕಾರಣ.

ಹೊಸದಾಗಿ ರೈಲ್ವೆಯನ್ನು ಕಂಡ ರೈತರು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಂಡ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಂತೆಯೇ ನಾವು ನಮಗೆ ತೋರಿಬಂದ ಸಲಕರಣೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನಾವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹಳದಿ ಕಮಲವನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದ್ದಿರೇನು ? ಕೆಲವರು “ ಅದೆಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೆ ? ” ಎನ್ನುವರು. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಲಾಲಬಾಗ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರಾದ ಮಿ|| ಕೃಂಜೀಗಲರವರು ಇದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಜಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಸರೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ತಾವು ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲವು ತಮಗಿಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆಯೇ ಹಸುರು ಗುಲಾಬಿ ಹೂ ಸಹ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ “ ಧಫ ಧಫ ” ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತದೆಂಬೋಣ ; ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆದರದೆ ಅದೇನೆಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು ; ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವದ ಬದಲು ಭಯವುಂಟಾಗಿ, ಮೈ ಕೈ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿ, ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಇದ್ದೆಡೆಯೇ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕಾದೀತು. ಮುದ್ರಾಮಂಜೂಷದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಜೋನಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಿಂಹದ ತಂತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದೆಡೆ ಭಯವೂ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೂ ಇವೆರಡೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಅದು ‘ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ’ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ : ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೂ ಭಯವೂ ಎರಡು ಸೇರಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಅದು ಯಾವನಾದರೂ ಒಂದರ ‘ ಮಹಿಮೆ ’ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ

ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟೋಸಲ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ, ಜನರಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಠಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗೌರವ ಬರಲೆಂದೂ ಜ್ವಾಲೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಆ ಮಠಗಳಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆಂತ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾಸ್ಪರಸ (Phosphorus)ವನ್ನು carbon-di-Sulphide ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಅದರಿಂದ ಬರೆದಲ್ಲಿ, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಭಯವು ಮಾಯವಾಗಿ ಭಾಸ್ಪರದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವು ನೈಜವಾದದ್ದು. ಒಂದು ಮಗು ತಾಯಿಯನ್ನು *“ನಾನು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ತಾಯಿ ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು? “ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಬಾರದು. ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದರೆ ಒದೆಯುತ್ತೇನೆ ನೋಡು” ಎಂದರೆ,—ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿರಬೇಕು, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಮಗುವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಅವರೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೈದರೆ, ಇದೇನೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದ ಸಂಗತಿ, ಇದನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಅನಂತರ ಕೇಳಿ, ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

* Educational Psychology-Fox.

Mark how the infant sitting on

ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ, ತಾಯಿಯು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸವೇ ಸರಿ. ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ; ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಕರಡಿಯನ್ನು ತಂದು, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಅಡಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದಾಶೆ, ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿಕೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಮುಟ್ಟಬೇಡವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅವನು ಅಡಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ ಮಗುವು “ ಅಪ್ಪ, ಕರಡಿಗೂ ಚಾಚಿ ಇದೆಯೇ ? ” ಎಂದನು.

“ ಇದೆಯಪ್ಪ ”

“ ಯಾಕೆ ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ ? ”

“ ಕೂದಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯಪ್ಪ ”

your knee thrusts into your face the toy it holds, that you may look at it. See when it makes a creak with its wet finger on the table, how it turns and looks at you; does it again and again look at you; this saying as clearly as it can — “ Hear this new sound ” Watch the elder children coming into the room exclaiming— “Mamma, see what a curious thing.” “Mamma, look at this,” “Mamma look at that” a habit which they would continue, did not the silly mamma tell them not to tease her”

Spencer - Intellectual Education.

“ ನಮಗೇಕಿಲ್ಲ ? ”

“ ನಮಗೂ ಬರುತ್ತೆ, ಅದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯೋ
ದಿಲ್ಲ ” .

“ ಅದೇಕೆ ? ”

ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ “ ನಾವು ಮನು
ಷ್ಯರು, ಅದು ಕರಡಿ ” ಎಂದೆ. “ ಅದೇತಕ್ಕೇ ಹೀಗಾಗು
ತ್ತೆ ? ಅದೇನು ? ಅದೇಕೆ ? ” ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು
ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುವುದು ಅವರಿಗೆ ನೈಜವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಅದನ್ನು
ನಾವು ತಿಳಿಯದೆ, ಅವರು ಕೇಳುವುದು ತಪ್ಪೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ವಿಧಿ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು,
ಅವರಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡದೆಂದು, ಅವರನ್ನು ಬೈದು, ಹೊಡೆಯು
ತ್ತೀವೆ. ಅವರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂ
ದಿಲ್ಲ ; ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬರದ ಹಾಗೆ ಕೊಡ
ಬೇಕು, ಇದು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಇದೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ
ನಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು
ಒಂದು ತೋಟಕ್ಕಾಗಲಿ, ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. “ ಈ ಹೂವು
ಏತಕ್ಕೇ ಕೆಂಪಾಗಿದೆ ? ” “ ಅಲದ ಮರ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ದೊಡ್ಡ
ವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ, ಬಾಳೇಗಿಡ ಬೆಳೆಯೋದಿಲ್ಲ ? ” ಇಂತಹ
ನಾವಿರಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು
ಕೊಡುವವರಾರು ? ಏನಾದರೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ
ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವು
ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ, ಮಕ್ಕಳು “ ಇವರು ಹೀಗೇಕೆ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವ
ರಿಗೆ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು
ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಎಳೆ ಮಗುವಿನಿಂದ ವೊದಲು ಮೃಗಗಳ ವರೆಗೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ, ಇದು ಸ್ವೈಜವಾದದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ವೇಳೆ, ಇದ ಕೊಡನೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸೈಕರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳೂ ಬರುವುದುಂಟು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲೋಸುಗ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಎಂ. ಎ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

[ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳ ತಿಶುವನ್ನು ತಾಯಿಯು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡಿರಲು, ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, 'ಭೂ' ಎನ್ನುವುದು.

- (ಅ) ಮೊಟ್ಟನೆ 'ಭೂ' ಎಂದಾಗ (ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ)- ತಿಶುವು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಿಟ್ಟು ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿತು. (ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ)
- (ಇ) ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ಭೂ' ಎಂದು, ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಕೊಂಚ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು. ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲವನ್ನು ತೋರಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ನಗುವೂ ತೋರಿಬಂತು. [ಭಯ ಮತ್ತು ನಗು]
- (ಉ) ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ಭೂ' ಎಂದು, ಹಟಾತ್ತಾಗಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ತಿಶುವು ಮುಖವನ್ನು ಅಡಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ತಾಯಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿತು. [ಭಯ] ಪುನಃ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

(Psychological Studies — July 1926. p. 23)

[೩ ಕೋತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮತ್ತು ತೋರಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು. [The Psychogalvanic Phenomenon in Monkeys]

(ಕ) ಇರುವೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದುದಕ್ಕೆ-ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ [ಭಯ]

(ಛ) ಕೋತಿಯ ಕಿವಿಯನ್ನು ಇರುವೆ ಕಚ್ಚಿದಮೇಲೆ, ಇರುವೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ - ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿರುವುದು; ಇರುವೆ ಓಡಾಟವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು [ಭಯ - ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಗ) ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಗೀಚಿ ಕೋತಿಯ ಮೂತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹಿಡಿಯುವುದು.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ—ವಾಸನೆ ನೋಡಿತು. ತುಟಿಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

ಎರಡನೆಯ ಸಲ—ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

ಮೂರನೆಯ ಸಲ—ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತುಟಿಗಳನ್ನು ವರೆಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸುಟ್ಟಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತೋ ನೋ [ಭಯ - ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲ—ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಚಾಚಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ - ಭಯ] ಮೂರನೆಯದರಲ್ಲಿ ಭಯವೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ; ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ.

ಐದನೆಯ ಸಲ—ಮೂತಿಯನ್ನು ಆಚೆಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿತು. ನೋಡಲೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. [ಭಯ]

ಅರಸನು ಸಲ—ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನ ಕೈಯನ್ನೇ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. [ಭಯ - ಕೋಪ]

III ಒಂದು ಬದುಕಿರುವ ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆ ಯೊಳಗಿಟ್ಟು, ಕೋತಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು—ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ. [ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಚ) ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಕೋತಿಯು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಮೇ ಮೂರುಸಲ ಅದರ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು.

ಕೋತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂಜರಿಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಜ್ವಾಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂತು [ಭಯ - ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ] ಸರ,ನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಿರ್ರಿ ತೆಗೆಯಿತು [ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ - ಭಯ] ಪುನಃ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು.

IV (ತ) 'ಬೊಂಬೆ' ಪಿಸ್ತೂಲು ತೋರಿಸಲು, ಕೋತಿಯು ಅದರ ಕಡೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ನೋಡಿ, ಮೂತಿಯನ್ನು ಆಡೆ ತಿರುಗಿಸಿತು. [ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಛ) ಪಿಸ್ತೂಲು ಹಾರಿಸಲು - ಸ್ವಲ್ಪ ನಡುಗಿತು [ಭಯ]

(ದ) ಮತ್ತೆ ಹಾರಿಸಲು - ಮೈ ಕೈ ನಡುಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಕೋತಿಯು ಜೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು [ಭಯ]

(ಛ) ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾರಿಸಲು-ಪಿಸ್ತೂಲು ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಭಯವನ್ನು ತೋರಿತು.

V (ಟ) ಕನ್ನಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ - ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಅಣಕಿ ಸುತ್ತ. ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಠ) 'ಭೂತ'ಕನ್ನಡಿ ತೋರಿಸಲು - ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು, ಓಡುವುದಕ್ಕೂ, ಅದರೊಡನೆ ಹೊಡೆದಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. [ಭಯ-ಕೋಪ]

VI ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರೆ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಎದೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಮೆಣಸೆ ಎಬ್ಬಿಸಲು, ಭಯವಿಂದ ಕಣಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಮೈ ಕೈಯನ್ನು [ಪರಿತಾಪದಿಂದ] ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

Psychological Studies — July
[1226 p. 51]

ಪಾಶ್ಚಿ ಮಾತೃರಿಗೂ ನಮ್ಮ ವರಿಗೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ. ಹುಡುಗನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ; ಅವನಿಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಉದ್ದೇಶ. ನಮ್ಮಲ್ಲಾದರೋ “ಶುದ್ಧ ತಲೆಹರಟೆ. ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಕೇಳದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತೀಯಲ್ಲೋ” ಎಂದು ಪುನಃ ಹುಡುಗನು ಉಸಿರೆತ್ತದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಡಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹುಡುಗನಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತುಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.*

*In adult life the chief result of the
stunting or dwarfing of the curiosity

ವಿಚ್ಛಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಮೂಲ. ಇದಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಚ್ಛಾನದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಹಿಂದೆ ಅವುಗಳ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಏನೇನು ಮಾಡಿದರೋ, ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಗನು ಮಾಡಬೇಕು; ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ತರ್ಕಿಸಿದರೋ, ಊಹಿಸಿದರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಇವನೂ ಮಾಡಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಈಗಿನ ಮತ.

ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆ ಹುಡುಗನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಏನಾದರೆ ನಮಗೇನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲದ ವೈಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕಾಗುವುದು—ಅದುದರಿಂದ ನಮಗೀ ತಂಟೆಯೇ ಬೇಡೆಂಬ ಹುಡುಗರೂ, ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನೊಳಕೊಂಡಿರುವರೋ ನೀವೇ ಊಹಿಸಬೇಕು.

ನ್ಯೂಟನ್ (Newton) ನು ಒಂದು ಸೇವನ ಹಣ್ಣು ಬಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇದೇತಕ್ಕು ಬಿತ್ತೆಂದು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿ, ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಮಿಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಭಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ನಾವಾದರೋ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತರೂ ಕೂಡ “ಏನಪ್ಪ, ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಬೇಕು—” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ “ಮಾಂ

impulse, which is too frequently produced by our system of Education, is ennui and lack of interest in life

The Direction of Desire-Bligh.

ಧಾತಾಚ ಮಹೀಪತಿ:—” ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಸಂ
ಹವೆಲ್ಲವೂ ಮಾಯೆಯೆಂದು ಆ ಹೊತ್ತಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ
ಹುಟ್ಟಿತೆಂದದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ವಿಜಿ
ತನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ಸಲ
ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ? ‘ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುನಿ’ಯನ್ನು ನೋ
ಡದೇ ಇದ್ದವರೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಅದರೊಡನೆ ಆಟ
ವಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇತಕ್ಕಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಯೋ
ಚಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ ?

ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾದರೆ ಅದು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ
ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡು
ತ್ತದೆ. ಸಕ್ಕದ ಮನೆ ರಾಮರಾಯನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾ
ವೆಂತಲೂ, ಅಕ್ಕಸಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗರನ್ನು ಜಿಗುಟಿದನೆ
ನನಗುತ್ತೋ ನೋಡೋಣವೆಂತಲೂ, ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.
ಮನೆಯಲ್ಲ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲರೂ ಕೂತು ಗೊಡ್ಡು
ಪರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ, ಅವರಿವರ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಕ
ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮೂಲ.

ತಮಗೆ ಉಪಯೋಗವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುವ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರವರ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವು ಅವುಗಳ ವಿಚಾರ
ವನ್ನು ತನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.
ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವದ ಮೂಲಕ ಹುಡುಗ ಮನ
ಸ್ಸನ್ನು ಆ ವಸ್ತುಗಳ ಕಡೆ ಎಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅವುಗಳಿಂದಾ
ಗುವ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದ
ನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ
ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಥೆಯಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ “ ಮುಂದೇನಾಗು
ತ್ತೋ ? ” ಅಥವಾ “ ಹಾಗೇನು—ಇನ್ನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಡ

ಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ತೋರಿ, ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆತನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಹುಡುಗರು ಕೇಳುವರು, ಇದರಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದು.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶುಭ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ; ಆಗ ನಾವು ತಂತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ, ಒಂದು ತಂತಿ ಸಿಕ್ಕ ಕೂಡಲೇ “ಅಪ್ಪ, ಸಿಕ್ಕಿತು, ಸಿಕ್ಕಿತು” ಎಂದು ಕೂಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಏನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ “ಇಗೋ ತಂತಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಪ್ಪ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ತಂತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು.

“ ಹೀಗಲ್ಲಪ್ಪ ತಂತಿ ಕೊಡೋದು ”

“ ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ? ”

“ ಹೇಳ್ತೀನೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿನ : ನಿನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ”

ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂಚೆಯವನು ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು.

“ ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿದಪ್ಪ ? ”

“ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ”

“ ಅದು ಹೇಗೆ ಬಂತು—ಅವನು ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬಂದನೇ ? ”

ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಒಂದಕ್ಕೂ ‘ ಅದು ಹೇಗೆ ? ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕೊನೆ ?

ಸರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು

ವಾಗ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧವಾದ ಅಂಜಯ ಬೀಟಿಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬಹುದು. ಆಯಾ ದೇಶಗಳ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಗದವು ಒಂದೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದೂರನ್ನು ಸೇರುವವರೆಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗುವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಜನರು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ, ತಾವು ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ ಸಂಗಡದಲ್ಲಿ ಎಂಗಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ; ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಆ ವೃತ್ತಿಗೆ ಮಾಡಲಾರೇ? ವಿದ್ಯೆಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದುದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ; ಇಂತಹ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ವೃತ್ತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವಿಂದಲೇ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡಗಳಂತೆ, ಹದ್ದುಬದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಸುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳು ನೆಲೆಸಿಹೋಗುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಬುಡ ಮುಟ್ಟಿ ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡದೆ, ರವ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಸುವಂತೆ, ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ, ವೃತ್ತಿಗೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಷ್ಟಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ

ವಸಂತಯುತು, ರಮಣೀಯವಾದ ಉದ್ಯಾನವನ, ವೃಕ್ಷ ಲತೆಗಳು ಫಲವುಷ್ಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ನಗುತ್ತಿವೆ. 'ರಮಣಿ, ನಿನ್ನ ತುಟಿಯ ಗೆಂಪನ್ನು ಅಣುಕಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ದಾಳಿಂಬೆ ಹೂವನ್ನು ನೋಡು. ನಿನಗಾಗಿಯೇ ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರುವನು; ಲತೆಗಳು ಫಲಭರಿತವಾಗಿವೆ. ರಮಣಿ, ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೂ, ನೋಡದಂತೇ ತಕ್ಕಿರುವೆ?' ಎನ್ನುತ್ತ ಗಂಡು ಪಾರಿವಾಳವು, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನ ಎದೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ 'ಗುಟ್ಟು ಗುಟ್ಟು' ಎಂದು ಸುತ್ತಲೂ ನಲಿದಾಡುತ್ತಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಜೀವಿಸು ಮಗದ ಮೇಲಿನ ಗಿಣಿಗಳು- 'ದಂಪತಿಗಳು ನಾವು, ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಗ್ಲೇವೆ. ಇದೇನು ನಾಚಿಗ್ಗೇಡು!' ಎನ್ನುತ್ತ, ಬುದರ ಹತ್ತಿ ರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸರಿಯುತ್ತಲಿವೆ. ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ಕೂತಿರುವ ಕಾಗೆಯು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ 'ಮನುಷ್ಯರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಆರಾಮವು ಎಷ್ಟು ರಮ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ, ಅವಳನ್ನೂ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ?' ವೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಾಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಕೋಗಿಲೆಯೋ ಪಂಚಮಸ್ವರದಿಂದ ಮಧುಮಾಸವು ಬಂದಿತೆಂದು ತನ್ನ ವೋಹದ ನೆಲೆಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಲಿದೆ.

ಕ್ರಿಯಾಕೀಟಾದಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವೊದಲನೆಯ ಧರ್ಮ. ಅನಂತರ ತನ್ನ ಮಂಶವನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜೋಧೆಯು ಎರಡನೆಯದು - ಇದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ (*Sexual Instinct*).

ಇಂಥಹದನ್ನು ಹುಡುಗರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಹುದೆ ? ಎಲ್ಲಾ ಪೋಕರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಸರಿಯೆ ! ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವವರೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಮಷ್ಟಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನರಿತು, ಎರಡರ ಮೇಲೆ ಗಾಗಿಯೂ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೇ ವಿದ್ಯೆ. ಇದು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ (Sexual Instinct) ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಿ.—ಆದರೆ, ಗೃಹಸ್ಥನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಲ್ಲ ! ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಸಾರುತ್ತೀರಿ. ಮದುವೆ ಎಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯಲೇಕೆ ? ಈಜು ಕಲಸದೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೆ ! ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬ ನೆಪದಿಂದ ಘೋರ ಪಾಪಕೂಪದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳುತ್ತೀರಲ್ಲ ! *

‘ಏನಾಹವೆಂದರೇನು ? ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕೆ ? ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೇನು ?’ ಈ ರೀತಿ ಕೇಳುವವರು ಅತಿ ವಿರಳ. ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸುವವರೂ ಅತಿ ವಿರಳ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ವಿಜ್ಞಾನವೇ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತೆ, ಏನಾದರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದಾಗಲಿ ಆದರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗಳೇ ! ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಾವೂ ಬದಲಾಯಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಜೀವನವು ಟೊಳ್ಳೇ.

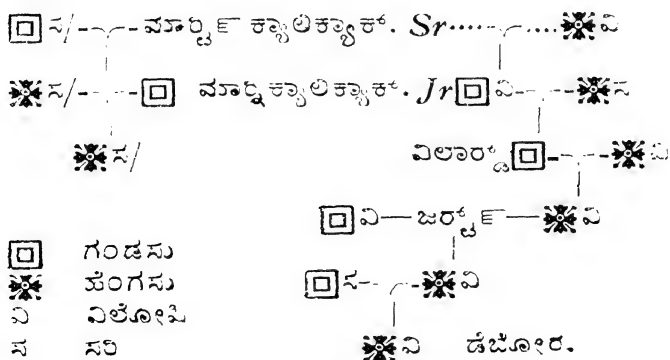
ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹುಟ್ಟಿದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ; ಸೈಜಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾವ

ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ ; ಆದುದರ್ಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕುಗ್ಗುವುದೂ, ಹೆಚ್ಚುವುದೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ವೃಗಗಳಿಗೂ ಇದೇ ತಾರತಮ್ಯ. ಈ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಪ್ರತಿಕೂಲಗಳೂ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳು ಬೆಳೆದಂತಿದ್ದರೆ—ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಅಶ್ಲೇಷೆ ಇದೆ.

ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗು. ಬೇವಿನ ಮರದಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೀತೆ! ಕತ್ತಿಮರಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಕುದುರೆ ಮರಿಯು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ದ್ದರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಕತ್ತಿಯೇ! 'ವಂಶ'ದ ಗುಣಗಳು, ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ—ಹೀನಸುಳಿ ಬೋಳಿಸಿದರೆ ಹೋಗುತ್ತೆಯೆ! ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೂ, ತರಬೇತಿನಿಂದಲೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದು ಚಾರ್ತಾಸ್ವದವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಕೆಲವು ಮನೆತನದವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವರ ಕಡೆಯೇ ಅಲ್ಲ ; ವಿಲೋಪಿ (Delinquents) ಗಳ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. “540 ಮಂದಿ ಪೈಕಿ, ಐದರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದವರು ; 37 ಮಂದಿ ಭಗಂಧರವೇ ಮುಂತಾದ ರೋಗಗಳನ್ನುಳ್ಳವರು ; 53 ಮಂದಿ 'ಪೂರ್ ಹೌಸ್' ನಲ್ಲಿದ್ದವರು ; 76 ಮಂದಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವರು ಮತ್ತು 229 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪೈಕಿ, 128 ಚಾರಸ್ತ್ರೀಯರು. ಇದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾರ್ಥ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ

ಈಗ 75 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 39,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟ--ಶೋಗ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಆದ ತೊಂದರೆ ಬಿಟ್ಟು." *The Jukes by R. L. Dugdale.*

‡ 'ಕ್ಯಾಲಿಕ್ಯಾಕ್' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ವಿಲೋಪ (*Delinquency*) ನ್ನು ಹೇಗೆ ಹರಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲೋಸುಗ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರ ತೀಲ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಸರಿಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೇ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು, ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು, ಮರಿಮಕ್ಕಳು (496) ಒಳ್ಳೇವರೇ ಆದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬಳನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದವರ ಪೈಕಿ ಮುಕ್ಕಾಲುಸಾಲಾ (480) ಜೂಜುಕೋರರು, ಹೆಂಡಕುಡುಕರು, ಚಾರರು, ಮುಂತಾದವರೇ !

* (1) ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರೂ ವಿಲೋಪಿಗಳಾದರೆ ತಿಶುವೂ ಕೂಡ ವಿಲೋಪಿಯೇ.

(2) ತಿಶುವು ಹುಚ್ಚಾಗಲಿ, ವಿಲೋಪಿಯಾಗಲಿ ಆಗಿ ಜೀಕಾದರೆ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಹುಚ್ಚಾಗಲಿ, ವಿಲೋಪಿಯಾಗಲಿ ಆಗಿರಬೇಕು.

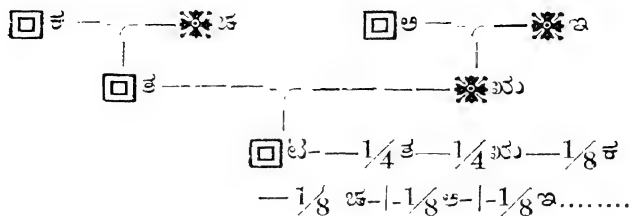
ಈ ತತ್ವಗಳ ನಿಜಾಂಶವು ಈ ಕ್ಯಾಲಿಕ್ಯಾಕ್ ವಂಶದಿಂದ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಹೆಜೋಕಾ ಎಂಬುವಳು 'ಐಲಾ'. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲೋಸುಗ ಈ ವಂಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ (ಸ, ಸ,) ತಿಶುವೂ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ವಿಲೋಪಿಯಾದರೆ (ಸ, ವಿ, ಅಥವಾ ವಿ, ಸ) ತಿಶುವೂ ವಿಲೋಪಿಯೇ !

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಿ. ಮಗುವಿನ ತೀಲಕ್ಕೂ, ತಂದೆ ತಾತ ಮು ತತ್ತಾದಿರ ತೀಲಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಾಲ್ಟನ್ (Galton) ಎಂಬಾತನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ತಿಶುವಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಚಾಲು ಕಾಲು ಭಾಗ; ತಾತ ಅಜ್ಜಿಗಳ ಪಾಲು $\frac{1}{8}$; ಮುತ್ತತ್ತಾದಿರದು $\frac{1}{16}$; ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆಂಬುದು ಈತನ ಮತ. ಕ, ಎಂಬಾತನು, ಚ, ಎಂಬಾಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನೆಂಬೋಣ. ಅ. ಎಂಬಾತನು ಇ. ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಿಕೊಂಡು ಋ ಎಂಬಾಕೆಯೇ ಮಗಳೆಂಬೋಣ. ಋ, ತ, ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ 'ಟ' ಹೆತ್ತರೆ, ಆ ಮಗುವಿನ ಗುಣಗಳು ಮೇಲೆಹೇಳಿದ ಸೂತ್ರದಂತೆ ಇಷ್ಟಿರಬೇಕು. — $\frac{1}{4}$ ತ- $\frac{1}{4}$ ಋ- $\frac{1}{8}$ ಕ- $\frac{1}{8}$ ಚ- $\frac{1}{8}$ ಅ- $\frac{1}{8}$ ಇ..... ಈ ಸೂತ್ರವು ನಿಜವಾದ ಸಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಮೂರು ತಲೆಗಳ ನಂತರ

*Heredity in relation to Eugenics—Davenport.

‡The Kalikak Family—Goddard.

ತಿಶುವಿನ ಚಾಲು ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ ಊಹಿಸಬಹುದು. - ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದೊಂದೇ (Reid)

ವಂಶದ ಮೂಲಕ ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಕೆಲವು ಗುಣಗಳು ಬರುವುದು ನಿಜವಾದರೆ, ಹೊರೆವಳೆಯ ಮೂಲಕ ಚಾಲು ಬರುವುದೂ ಉಂಟೆ? ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೋಸುಗ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಕಲಿತರೆ, ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮರಿಗೂ ಸಹ ಅದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಅಪ್ಪ ಸಂಗೀತಗಾರನಾದರೆ, ಮಗನೂ ಸಂಗೀತಗಾರನಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾ ವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಗನೂ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾನೆಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು 'ಉಂಟು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಲಾ ಮಾರ್ಕ್ (Lamarck) ಎಂಬತನು ಇದು ನಿಜವೆಂದು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟನರಲ್ಲಿ ವೊಂದಲನೆಯವನು. ಆತನು ಇದಕ್ಕೆ ದೃಂಘ್ರಾಂತರವಾಗಿ ವ್ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಜಿರಾಫೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯುಗಗಳೂ ಮರದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಈ ಜಿರಾಫೆಗೆ ಎಲೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಕತ್ತೆನ್ನೆತ್ತಿ, ಮೇಲುಗಡೆ ಇರುವ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ವೊಂದಲು ಮಾಡಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ಕತ್ತೆತ್ತಿ ಎತ್ತಿ, ಅದರ ಕತ್ತು ಉದ್ದವಾದದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಮರಿಗಳೂ

ಕೂಡ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಉದ್ಭವಾದ ಕತ್ತನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಪಂಡಿತವುತ್ರರು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ 'ಪಂಡಿತವುತ್ರ'ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದಮೇಲೆ ಇದರ ನಿಜಾಂಶದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದೇನಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಾಠಹೇಳುವುದೇನೋ ಬಹಳ ಸುಲಭ. ತಂದೆ ಓದಿರೋದೆಲ್ಲಾ ಮಗನಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಪಾಠ ಏಕೆ! ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೆಡಕೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆ ಏನು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಮಗುವಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ತರಬೇತು ಮಾಡುವುದು, ಈಗಿನಗಿಂತ, ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ವಂಶದಿಂದ ಬಂದ ಹುಳುಕೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹೊರವಳೆಯಿಂದೊದಗಬಹುದಾದ ಕೇಡುಗಳೂ ಸಹ, ಮಗುವಿನ ಚಾಲನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಇದರ ನಿಜಾಂಶವು ಇನ್ನೂ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು, ತೋರಿಸಿದಾತನು ಫ್ರಾಯಿಡ್‌ಮಾನವನು. (*Sigmund Freud*). ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗೆ ತಳ್ಳುವುದೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡುವುದೂ, ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯೇ, ಎಂಬುದು ಈತನ ಮತ. ಆಡ್ಲರ್ (*Adler*) ಎಂಬಾತನಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಅಧಿಕಾರದ' ಅಶೆಯೇ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವನು. ಜಂಗ್ (*Jung*) ಎಂಬಾತನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಛೋಂಭೆಯ ಶಕ್ತಿಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದಕ್ಕೆ 'ಲಿಬಿಡೋ' (*Libido*) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವನು. 'ವಿಷ

ಯಾಸಕ್ತಿಯು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಭೋಗಾಸಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೂಲಕ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಕುಬಿ ಉಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಬೇಗ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ (Freud).” ಈ ಮತವನ್ನು ಅನೇಕರು ಖಂಡಿಸಿರುವರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈಗ್ಗೆ ಯೂರೋಪು, ಅಮೇರಿಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ‘ಸೈಕೋ ಅನಾಲಿಸಿಸ್’ (Psycho analysis) ಈ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ; ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ಚರ್ಚೆಯೇ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ವ್ಯುಗಗಳಿಗೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆ (Instincts) ಗೆಲ್ಲದೆಯಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಷ್ಟದಂತೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯರ ಕೈಲಿದೆ. ‘ಗ್ರಾಮೋಫೋನ್’ ಇಟ್ಟರೆ, ಅ ‘ಸ್ಪೀಟು’ ಹಾಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ಹಾಡೇ—ಅದರಂತೆ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲದರೋ ಯಾವುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ರೆಕ್ಕೆ ಹುಳಗಳು ಎದ್ದೊಡನೆ, ದೀಪವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅದರ ಕಡೆಗೇ ಹೋಗಿ ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೆದುಳೆಂಬುದೊಂದಿದೆ. ಈ ಮೆದುಳಿನ ಮೂಲಕ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ, ಮನುಷ್ಯನಿಗಿದೆ. ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅದನ್ನು ಅಮುಕಲು (repress) ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಅದು ‘ಅಪ್ಪದಾರಿ’ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ (Perverse). ಇದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕಾಯಿಲೆ ಸಂಭವಿಸಿ, ‘ನೋರೋಸಿಸ್’ (Neurosis) ಆಗುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ.

‘ನೀನೇ ಗಂಡಸರಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಯವೇ ಇಲ್ಲ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನೂ, ಬೈಯುವುದನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕೇಳಿದ್ದೆಂಪೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮಿದಳಿಗೆ ಹತ್ತುತ್ತೆಂಬುದು ಹೊಡೆಯುವವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಲಿನ್ನೆಟ್—ಆ ಟೀ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು.

ತಾಯಿ—ನಿನಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ—

ಲಿನ್ನೆಟ್—ನಾನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ—ಜಿಕ್ಕ ಮಗು, ನಿನಗೆ ಮದುವೆ ವಿಚಾರ ಸುಸ್ತು ಗೊತ್ತು ?

ಲಿನ್ನೆಟ್—(ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಬ್ಬಕೊಂಡು) ನಿನಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ—ಸರಿ, ಬೇಡ. ಗಂಡಂದಿರು ಕರಡಿಗಳು
(—*Husbands are horrid.*)

ಲಿನ್ನೆಟ್—ಗಂಡಂದಿರು ಟೀಪಾತ್ರೆಯಂತೆಯೇ ಕೆಟ್ಟವರು.

ತಾಯಿ—ಟೀ ಪಾತ್ರೆ, ಏತಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ?

ಲಿನ್ನೆಟ್—ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮಡುತ್ತದೆ.

ಲಿನ್ನೆಟ್ಟಿಗೆ ತನಗಿಂತ ಜಿಕ್ಕವರಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮವಯಸ್ಸರಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಡೆದಾಟವೇ. ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಿರುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮದುವೆಯಿಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಾಡಬಾರದ್ದೆನ್ನೋ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ (*Case 1. Linette. Studies in Psycho analysis, Bandounin*).

ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರುವುದರಿಂದ ಸಮಗೀಗ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೇಡಾಗಿದೆ.

ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಜನರ ಆಯುಷ್ಯಮಾಣಕ್ಕೂ, ಮಿಕ್ಕ ಜನಾಂಗದವರ ಆಯುಷ್ಯಮಾಣಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ ? ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ? ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಸಂಪಾದನೆಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಸಂಪಾದನೆಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ, ಫಾಡ್ಡಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರುಜುವಾತುಗಳಿಂದ ನಮಗಾಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.* ಈ ವಿಷಯಾಶಕ್ತಿಯ ತುಲನೆಗೆ ಹೋಗದೆ, ಈಗ ಬೆಳೆಯುವಂತೆಯೇ ಆದನ್ನು ಅಡಚನೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇ ನಾನಾ ಕಡೆ ತೊಡಕುಗಳು ಬಿದ್ದು, ಉಗುರಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗೊಡ್ಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ? ಇದನ್ನು ಅಮುಕಲು (*Repress*) ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಅಮುಕುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮುಚ್ಚಿಡುವುದರಿಂದ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕದಲದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತರವಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮೊಡನಾಡಿಯೊಬ್ಬನು, ನಮ್ಮೊಡನೆ ಓದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ, ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಯಾರಾದರೂ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ನೊದಲು ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ನಾಜಿಕೆ, ಮುಖವೆಲ್ಲ ಕೆಂಪೆರುತ್ತಿತ್ತು ಮಡುಗರು - ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅವನು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗ

**Sex-Problem in India—by Prof. N.S. Phalke.*

ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತೆಂದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ - ಬಾಲ ವಿಧವೆ. ಈಕೆಗೂ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೂ ಮಾತುಕತೆ ಇತ್ತೆಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅಮುಕಿಟ್ಟ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ (*Sexual Instinct*) ಯು ತಲೆಗೇರಿತೆಂದು ತೋರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಇದನ್ನು ಅಮುಕಿ ಹಿಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಮುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಇದೇ ಬೇರೇ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದೂ ಉಂಟು. ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತರವೇ ಸಾಕು. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು (ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು) ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದರೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಈ 'ನಗು' ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ಬೇರೆ ಅವತಾರ. ಹೀಗೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಹುದು. ಈ 'ಅವತಾರ'ವನ್ನು ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು 'ಸಬ್ಲಿಮೇಷನ್' (*Sublimation*) ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಐಡಂಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು ಶೃಂಗಾರ ಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಹುಡುಗಿಯು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವಳಿಗೆನೋ ಬಂದು ಬಗೆಯ ಧಯವುಂಟಾಗಿ, ಅಂದಿಸಿಂದಾಚೆಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ಅದರ ತನ್ನ ಬೋಜಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನೋಗಸಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೇ ಉಡಿಸಿ, ಅದರೊಡನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ರಜಸ್ವಲೆಯಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂಕಟ, ಎಲ್ಲಿ ಏನು ತಬ್ಬವಾದರೂ ಹೆದರಿಕೆ, ಹೀಗಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ದಿವ್ಯಭಿಳಾಸದಾಗ್ಯೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ

ವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಆಗ, ಅವಳಿಗೆ ಪಠಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಈ ಅವತಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿತಾಗಿ, ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ, ಅವಳ ಖಾಯಿಲೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆರು ತಿಂಗಳಾದನಂತರ ಗುರ್ತು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. (2. *Ide Studies in Psycho-analysis, Bandouin*) ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆಂಬುದು ತಿಳಿದಂತಿದೆ. ರೂಸೋ (Rousseau) ಎಗೆ 'ಹೆಂಗಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗಣಿತವನ್ನು ಕಲಿ!' ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ವದಂತಿ. "ಅಸ್ತ್ರಿಯಾಗೇಶದ ಒಬ್ಬ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಹೆಂಗಸು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಓದುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕಲಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದಾಕೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನೋವು (ಅವಳು ಓದುತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಕೋಮ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಥಾನಾಯಕಿಯು, ಸೂರ್ಯಾದ ಗಂಡ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಸ್ತೂಲನ್ನು ತಲೆಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತಳು.) ಅವಳ ಗಂಡನು ಅವಳಿಗಿಂತ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನವ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಗೌರವ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಕುರೂಪಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ವೋಹ. ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಯುವಕನನ್ನು ವೋಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು; ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದಾಕೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನರ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡ

ಬೇಕಾದರೆ, ಅವಳು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡಿದ್ದಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವಯಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು, ತನ್ನ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ಲೇಟೋ (Plato) ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಂಟ್ (Kant) ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೊದುವುದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿದ್ದನು—ಇವರಿಗೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಮತೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದೇಯಿದೆ.

“ಒಬ್ಬಾಕೆಯು, ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಾಡಿಯಾದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ನಾಂದಿಯ ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ, ಮಗುವನ್ನು ಅವಳ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಕೈಲಿಟ್ಟಳು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ, ಹಾಡಿಯ ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ, ಆ ಮಗುವು ಉಳಿಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಈಕೆಯೋ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಗು ಸಿಕ್ಕುವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾದರೂ ಸಾಕೋಣವೆಂದು ಒಂದು ನರ್ಸರಿ (Nursery) ಯನ್ನಿಟ್ಟಳು—ಹೀಗೆ, ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದೂ ಉಂಟು. (p. 313 *The Psycho analytic Method by Pfiser*) ”

ಇದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೇಡನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಬದಲು, ಅವರಿಗನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಪಿರಾಜನ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ತಾಜಮಹಲಿನ ಅವತಾರ (Sublimation) ವೆತ್ತಿದಂತೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ದೇಶೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ - ?

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯನ ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ತಾನು ಮುಂದೇ ಸಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಓದುವವರೇ ಬಹಳ. ಹೀಗಾ

ಗಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ನಾಟಿದಮೇಲೆ, ಅದಾಗುವವರೆಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಶೃಂಗಾರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಮನವೆತ್ತಿಂದ ಬಂದೀತು ?

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸಿಗೆ, ವಿವಾಹವೆಂದರೇನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡುವ ಪಾಪವೆನಿಸಬಹುದು. ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ತನಗೆ ಬಿಡುವಾದಾಗ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವಂತೆ, ಮಗುವಿಗೆ ರುಚಿಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು; ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು 'ಹಾಬಿ' (Hobby) ಇರಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಮಾರ್ಪಾಟು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೋ, ಅಷ್ಟೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಗುರುಗಳೂ ಕೂಡ, ತೋರಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ ?

ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯ ವಿಚಾರ

“ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೀರೇಕೆ?”

“ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ.”

“ಆಮೇಲೆ?”

“ಕಾಲೇಜಿಗೆ—”

“ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡೋದೇನು?”

“ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ.”

“ಅಲ್ಲಿಂದಾಜೆ—”

“ಆಗಲಪ್ಪ! ನೋಡೋಣ. ಎಂ. ಎ., ಒಂದಾಗಲಿ.”

“ಆಮೇಲೆ?”

“ಜ್ಞಾನಿನಿಗೋ ಅಮೆರಿಕಾಗೋ ಕಳಿಸೋಣ.”

“ಏತಕ್ಕೆ?”

“ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ!”

ಹೀಗೇ ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕರ ವರೆಗೂ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೋದ ದಂತೂ ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಹಾಗೇ !

“ನಿಮ್ಮ ಮಗೂಗೆ ಈ ಸಲ ಹೋಯಿತಂತೆ. ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ಸದ್ಯ ನಮ್ಮೊನಿಗೆ ಆಯಿತಪ್ಪ.” ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕೂತೋನಿಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಅಲ್ಲ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಏನೋ ಜಗತ್ತಿನ ಆದಹಾಗೇ. ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಭಂಗಾರದ ಕಿರೀಟ ತಂದಿಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ !

ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ *ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವೇ ! ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದವನಿಗೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ ಹೆಚ್ಚೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಯಾವುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸೋಣ. ಆಯಾ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಗ್ಗ (Matter) ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉರು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾ ನೋ ನೋಡೋಣ ವೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ (Intelligence) ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುದುರಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ? ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಇದಕ್ಕೇನು ಕಗ್ಗವು ಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಕುಶಲತೆಯು ಬೇಕೋ ಎಂದು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸೆದಾಣೆ ಪಾಲು ಕಗ್ಗವೇ ! ಕಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಕಗ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತೋರುವ ರೀತಿ ಹೇಗೆ ? ಪಾತ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀರನ್ನಾಗಲಿ ಹಾಲನ್ನಾಗಲಿ ಅಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ, ಕಗ್ಗವು ಕುಶಲತೆಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನೇ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈಗಿನ ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಮತ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನೇತಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುವವರು ಅತಿ ವಿರಳ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ತುಂಟತನ ವಿಸರೀತ, ಪಾಠಶಾಲೆಗಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ

* ಪರೀಕ್ಷೆ, — 'ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ' ಸಂಚಿಕೆ ೯ ಸಂಪುಟ ೭.

ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರಾಗಿ; ಹುಡುಗನನ್ನು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತೆ. 'ನನ್ನ ತಲೆಮಾರೇಲಿನ ಶನಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಮಾರೇ' ಎಂದ ಹಾಗೆ. ಹುಡುಗನ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದೆ? ಯಾವ ಕಸುಬನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ನುಕೂಲ? ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ? ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೂ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ? ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುವವರೆಷ್ಟುಮಂದಿ? ಅಪ್ಪ ನೆಟ್ಟ ಆಲದಮಾರ—'ನಾನು ಬಿ.ಎ., ನನ್ನ ಮಗ ಎಂ. ಎ., ಆಗಬೇಕು—ಅಷ್ಟೇ' ವೊದಲು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ., ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಜುನಾಯಿಸುವಾಗಲೂ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕಾಟನೇ ಕಾಟ. ವೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದು ತಪ್ಪಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇನ್ನೂ ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಓದೋ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ರುಚಿಯಿರಲಿ, ಬಿಡಲಿ, ಅವನದನ್ನು ಓದಲೇ ಬೇಕು. 'ಎದುರ ಮನೆ ಸುಬ್ಬರಾಯರ ಮಗ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಸುಬ್ಬನೂ ಅದನ್ನೇ ತಗೋಬೇಕು. ಬರೋಲ್ಲ ಅಂದರೇನೋ, ಹುಚ್ಚು ಮುಂಡೆ, ಆ ಹಾಳು ಚರಿತ್ರತೋಗೊಂಡು ಮಾಡೋದೇನೋ? ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ಬೆಳೀಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಇವನಿಗೆ ರುಚಿ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಈಗಲೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನೀವೇನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರೋ, ನಾ ಬೇರೆ ಕಾಣೆ! ಒಂದು ವ್ಯಾಕರಣ ಇತ್ತು! ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೆವು!! ಅದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದಿದೋರಿಗೂ ಈಗನೋರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯ!' ಪಾಠಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುದುರವುದೆಂತಲೂ, ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನುಂಗಿದರೆ, ಅವ

ಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾಗಿರುವುವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾಗಿರುವನೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿದರೆ ಸಾಕು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ !

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಗಡೆಯಾಗುವುದು ಸಮಗ್ರ ತಿಳಿದೇಯಿನೆ-‘ನಂಬರಿ’ನ ಮೂಲಕ. ಈ ‘ನಂಬರಿ’ನ್ನು ಕೊಡುವ ರೀತಿಯೇ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ವಿಧ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ಸಣ್ಣದಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉದ್ದವಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಆನಂದ; ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪದಗಳಿರಬೇಕು; ‘ಮನೆ’ ‘ಗೃಹ’ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಮತ್ತು ಪೋಷಿಸಿದಂತಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಕೆಂಪು ಮಸಿ ಗೆರೆಗಳಿದ್ದರೆ ಚಂದ. ಒಬ್ಬ ಪರೀಕ್ಷಕನು ಎರಡನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನಾಲ್ಕುನ್ನಿಡಬಹುದು; ಬೇರೊಬ್ಬನು ಹನ್ನೆರಡು ಕೊಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಈ ರೀತಿ ‘ಕೈತೂಕ ಬಾಯಿ ಬಣ್ಣ’ ಎಂಬಂತಾಗುವುದೇ !

ಇಷ್ಟಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಕನು ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ತಿಳಿಯದವನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯ. ಮೊದಲೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ತಿಳಿದ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವಷ್ಟು ‘ನಂಬರು’ ಮಿಕ್ಕ ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ದಡ್ಡನೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವಕ್ಕೆ ಸೊನ್ನೆಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಹೀಗೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪರೀಕ್ಷಕರು ಹಾಕುವುದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಜವೆಂದು ತೋರಿಸಲೋಸುಗ

ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ * (Cambridge) ನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. A, B ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ತಾವು ಬರೆದ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು B ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು A ದೆಂತಲೂ, A ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು B ದೆಂತಲೂ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಯಾವಾಗಲೂ B ಗೆ A ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ 'ನಂಬರು' ಬರುತ್ತಿತ್ತು; ಈ ಸಲವೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹಾಗೇ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. † ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತರಗಳ ಬೆಲೆಯು ಬದಲಾಯಿಸುವುದುಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಪರೀಕ್ಷಕನು ಮನುಷ್ಯ, ಯಂತ್ರವಲ್ಲ. ಯಂತ್ರಕ್ಕಿರುವಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಿತ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು ?

ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳು ಬಾರದಿರಬೇಂದು, ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ನಾಲಕ್ಕಾರು ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಗಾಜು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಡೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಲೋಪಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ.

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದವು ? ‡ ಎಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವು ? ಇವು ಚೀನಾದೇಶದಿಂದಲೇ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಎದ್ದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಕೂತರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೂ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರಬೇಕಂತೆ. ತಾತ, ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಮೂವರೂ, ಒಂದೇ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಷ್ಟೋ ಇವೆಯಂತೆ ! ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ, ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇ

* *Educational Psychology-Thorndike*

† ಪರೀಕ್ಷೆ - 'ಪ್ರೀಮ್-ಜೂಜ್' ಸಂಚಿಕೆ.

‡ ಪರೀಕ್ಷೆ - 'ಪರ್ಯಾಯಕರ್ತಕ' ಸಂಚಿಕೆ ೯ ಸಂಪುಟ ೭

ಗಂಡಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ!

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೇ ಇದ್ದವೆ? ಆಗ ಜನರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಪೂರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಈಗೂ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಲ್ಲಿ, ಇವುಗಳಿಗೂ ನಿಜವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳೆಯುವ ವಿಧಾನಗಳಿಗೂ ತಾರತಮ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಗೋಚರವಾಗದಿರದು. 'ವರಪರೀಕ್ಷೆ' ಎನ್ನುವುದು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳೆಯಲು ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥರು ವರಾಸ್ತೇಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ವಿಚಾರಿಸಲು ಒಬ್ಬ 'ವರ' ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು. ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಆ ವರನನ್ನು 'ನೀವೇನು ಆಪಸ್ತಂಭರೋ ಅಶ್ವಲಾಯನರೋ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ವರನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ 'ನಾವೇನು ಅಷ್ಟು ಅಶ್ವಲಾಯನವೂ ಅಲ್ಲ; ಅಷ್ಟು ಆಪಸ್ತಂಭವೂ ಅಲ್ಲ' ಎಂದುತ್ತರಪತ್ತನೆಂದು ವದಂತಿ. ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ 'ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆ' ಯಂಥಾದ್ದರವರೆಗೂ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುವು; ಈಗಲೂ ಸಹ ಮದುವೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕಾರು ಜನ ಸೇರಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾತೃರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇಂತಹವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಡಿಪಯಸ್ಸನಿಗೆ ಸ್ಥಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದ್ದು; ಶ್ಯಾಮ್ನಗೆ ಸಿಂಹ ಕೇಳಿದ್ದು; ಇವು ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳೇ. ಈಗ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆದ ಮೆ. ಎಂ. ವಿ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕನ್ನಡಿಯೇ ಮೂಲ

ವಾಗಿವುಳ್ಳ ಒಂದು ಉಪಕರಣವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಬಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (*Mirror Drawing Apparatus*.) ಇದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ 'ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರ ಭೇದನೆ'ಯು ಜ್ಞಾನಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಬಹಳ ವಾಡಿಕೆ; ಈಗಲೂ ನಹ, ಹುಡುಗರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ಅವರವರ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯು ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತೆ.—ಬರೀ ಕೈಯಿಂದ ಇದು ಜಿಸಿ ನೀರು, ಇದು ತಣ್ಣೀರು ಎಂದ ಹಾಗೆ. ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಗಾಲ್ (*Gall*) ಎಂಬಾತನೂ, ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಕೊಂಜ್ (*Combe*) ಎಂಬಾತನೂ ಕಮಾಲ ಶಾಸ್ತ್ರ (*Phrenology*) ದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು. ಮದಳೇ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೆ ಕಾರಣ. ಮದಳು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ; ತಲೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಮದಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದೇ ಇವರ ತರ್ಕ. ದೊಡ್ಡ ತಲೆಯಿರುವವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು. ಸೋಂಕಾಯಂತೆ ತಲೆಯ ಆಕಾರವಿದ್ದರೆ, ಅವನು ದುಂದುಗಾರ. ತಲೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವು ಉಬ್ಬಿದ್ದರೆ ಆ ಭಾಗದ ಮೂಲಕ ಅವನು ಚತುರ. ಈ ರೀತಿ ಇವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ಹುಡುಗರನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರ ತಲೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲಾವೇಟರ್ (*Lavater*) ಎಂಬಾತನು, ಚತುರತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಮುಖದಿಂದಲೇ

ಎಂದು ಸಾರುತ್ತಾ, ಮುಖಲಕ್ಷಣ ನಿರೂಪಣೆ (*Physiognomy*) ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ವಿಶದ ಪಡಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. 'ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯದೆ! ಈ ಮೂತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆಯಿದೆ!' ಇದೇ ಅವನ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯೇ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ; ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಂದರು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ, ಹಸ್ತಸಾಮುದ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ, ಕೀರೋ (*Cheero*) ಎಂಬಾತನು, ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಕ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು, ತಾನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೇಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ 'ಬೈವ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ'ದಲ್ಲಿ ಈಗ್ಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರುಜುವಾತಿಲ್ಲ.

ತಕ್ಷೀರ (*Criminal*) ಚಾಳಿಯುಳ್ಳವರ ಶರೀರ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಒಂದು ವಿಧವೆಂತಲೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಗುರ್ತುಗಳಿವೆಯೆಂತಲೂ, ಕೆಲವರು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿ, ಅಂತಹ ಗುರ್ತುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು.—ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ತಿಗ್ಮೆಟಾ (*Stigmata*) ಎಂದು ಕರೆದರು. ಆದರೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ, ವಿಚಾರತೀಯವಾದ ಗುರ್ತೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿದೇಯಿದೆ. ಈ ತಕ್ಷೀರರ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿಯು, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ನಡತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಗಿದೆಯಾಗಿ, ಅವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿಯು 'ತಕ್ಷೀರ' ನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿಕಾರಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಕುರೂಪಿಯೂ ಆದವನು ಕೆಟ್ಟ

ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿರುವನೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ?

ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವುಂಟೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಸರ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಗಾಲ್ಟನ್‌ನೇ (Sir Francis Galton) ಗಣ್ಯನು. ಈತನು 'ಮಧ್ಯಮ'ದ ಉದ್ದವನ್ನೂ, ಬೆರಳುಗಳ ಮೇಲಿನ ರೇಖೆಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೋಧಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಈತನು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ; ಈ ಬೆರಳುಗಳ ಗುರುತುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವುದು. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾರಲ್ ಪಿಯರ್ಸ್‌ನ್ (Karl Pearson) ನು, ಕಪಾಲದ ಸುತ್ತಳತೆ, ಅದರ ಗಾತ್ರ, ಮತ್ತು ಆಕಾರ, ಇವುಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಯೋಮೆಟ್ರಿಕಲ್ ಮೆಷುರೆಮೆಂಟ್ಸ್ (Biometrical measurements) ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದರೊಡನೆ ಎಳೆತವಾಗಿರುವ ಗಣಿತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, 'ಗಣಿತ-ಪುಷ್ಕ'ರಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗೆಯೇ, ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳೂ, ಉಪಕರಣಗಳೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳೆಯಲು ಸಿದ್ಧವಾದವು. * ಡೈನಾಮೋಮೀಟರ್ (Dynamometre) a ಎರ್ಗೋಗ್ರಾಫ್ (Ergograph) b ಟಾಪಿಂಗ್ ಟೆಸ್ಟ್ (Tapping Test)

*Introduction to Experimental Education. (Rusk) a 212 b 213, 217

ರಿಯಾಕ್ಟ್ ಟೈಂ ಟೆಸ್ಟ್ *c(Reaction Timetest)* ಮುಂತಾದುವು ಕ್ರಮೇಣ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು.

‘ನನು ಒರಟು ; ಚರ್ಮ ದಪ್ಪ.’ ಹೀಗೆನ್ನುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಚರ್ಮದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಣ್ಣು, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ಏರಬೇಕೆಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನ ದಲ್ಲಿ, ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನಳೆಯಲೋಸುಗ ಒಂದು ಉಪಕರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಈಸ್ಟಿ ಸಿಯೋಮೀಟರ್ (*Aesthesiometer*) ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ನಿಜವಾದರೆ, ಚರ್ಮದ ಸುಳಿವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾದರೆ, ಯೂರೋಪಿನ ಜನರಿಗಿಂತಲೂ, ಟಾರೆನ್ಸ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡುಜನರು ಇಮ್ಮಡಿ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯಾಕ್‌ಡೂಗಲ್ ಮತ್ತು ರಿವರ್ಸ್ ಇವರಿಬ್ಬರೂ, ಈ ಕಾಡುಜನರ ಚರ್ಮವು ಯೂರೋಪಿನ ನಾಗರಿಕರ ಚರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಇಮ್ಮಡಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚ್ಚಾಪಕಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ, ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯು ಹೆಚ್ಚೆಂದೂ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಚ್ಚಾಪಕಶಕ್ತಿಯೇನು ? ಇದೇನಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸೈಜ ಗುಣವೆ ? ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಎಬ್ಬಿಂಗ್ ಹೌಸ್ (*Ebbinghaus*) ಗೆ ಮುಂಚೆ ಇದರ ನಿಜತ್ವವು ಅಷ್ಟು ಗೋಚರವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಚ್ಚಾಪಕಶಕ್ತಿಗೂಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು, ಕಬ್ಬಿಣ ಅಗಿಯೋಕೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದಲು ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ, ಈ

ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳು, ಅವುಗಳ ಗುಣಗಳು ಇವು ಕಂಡುಬಂದವು.

ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ (*Intelligence*) ಎಂದರೆ ಏನು ? 'ಅವನೇನಯ್ಯಾ ಜತುರ, ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.' ಇದೇ ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಎನ್ನುವುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಜನರ ಕೈಲಿ ಮಾಡಲಾಗದ ಕೆಲಸ, ಬೇರೊಬ್ಬ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನೇ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಗಣಿತ'ದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನಾದವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವರು. ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದವನು, ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿರಬಹುದು. 'ಗಣಿತ'ದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದವನು, ಒಳ್ಳೇ ವಕೀಲನಾಗಿರಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆ ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಇದನ್ನು (*Intelligence*) ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇದರ ಅರ್ಥವು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ; 'ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು; ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ' ಎಂದ ಹಾಗೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ 'ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿ' (*General Mental Energy*), ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ 'ಕಲಿತ-ಬುದ್ಧಿ' (*Specific Mental Capacity*) ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಸಮ; 'ಕಲಿತ-ಬುದ್ಧಿ'ಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯುವುದೆಂದರೆ, ಈ ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿ ಯನ್ನಳಿಯುವುದೇ. ಇದನ್ನಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಇದು ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸದಿಂದ ಅಳಿಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ ; ಒಂದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೂ ಇರುವ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಇದರ ಕೆಲಸ. ಇದನ್ನಳಿಯಲು ಸಿರಲ್ ಬರ್ಟ್ (Cyril Burt) ಎಂಬಾತನು ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆ (Tests) ಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿರುವನು. ಇದನ್ನಳಿಯಲು ಒಂದು 'ಗಜದಕಡ್ಡಿ' ಬೇಕಿಲ್ಲ—ಇದಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಬಿನೆ (Binet) ಎಂಬಾತನ ಸಲಹೆ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೇನೆಂದರೆ, ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿಯು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯೂ ಇನ್ನೆರಡರಿಬೇಕು ಆದರೆ ಮಹಾತ್ಮರು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ಮೀರಿರುತ್ತಾರಾಗಿ, ಆನರ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯಲು. ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಗಾಡ್‌ಫ್ರೆಡ್, ಯಾಕ್ಸ್, ಟೆರ್ಮ್ ಮುಂತಾದವರೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಿಂದ ಒಂದು ಗಂಟೆವರೆಗೆ, ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಘೋರಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲು, ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತೊಡಗಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿಗೂ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಾದರೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಯುದ್ಧವೇ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ, ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಬೆಲಾರ್ಡ್ ಎಂಬಾತನು ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು. (1) ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವರನ್ನು

ಅಡಿಗೆ ತಳ್ಳುವುದು ; (2) ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು-ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವರವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೂ ದೇಶಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ; ಇವೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶಗಳು. ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ, ಹಿಂದಿಳಿದ ಹುಡುಗರನ್ನು ಇರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ಸ್ಪಿಯರ್ಮನ್ (*Spearman*) ಎಂಬ ತನು, ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಿರುವನು ; ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ವಿವರಿಸಿರುವನು ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಿ, ಸಂಗ್ರಹಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ-ಜಲನ (*Typical Performance tests*)-

2. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬರವೆಯಿದ್ದವರಿಗೆ-ಚಿತ್ರಗಳ ಹುಳುಕನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು (*pictorial Absurdities*)

3. ಸದ್ಮಶ್ಯುಪ (*Maze Threading*)

4. ಚುಕ್ಕೆಗಳಗಟ್ಟ (*Dot Pattern*)

5. ಕೆಲವು ವಿಭಜನ (*Dividing Geometric Figures*)

6. ಅಕಮಾನನ್ನು ಸಂಪಡಿಸುವಿಕೆ (*Completion of Form series*)

7. ಅಂಕಗಳ ಶೋಧನೆ (*Checking identity of numbers*)

8. ಅಂಕಿ-ಸಂಕೇತ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನ (*Digit-symbol substitution*)

9. ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ , ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಿಕೆ
(Completion of Number relation series)

10. ಕೂಡುವಿಕೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬಂದವರಿಗೆ-ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ

11. ಅಂಕಿಗಳ ಚಿತ್ತಾಪಕಶಕ್ತಿ (Memory of Numbers)

12. ಹಿಂದಿಸಿಂದ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ

(Repeating numbers backwards)

13. ವಾಕ್ಯಗಳ ಚಿತ್ತಾಪಕಶಕ್ತಿ (Memory for sentences)

14. ಪದಸಮೂಹ (Speaking Vocabulary)

15. ಪದವ್ಯವತ್ಯೇದ (Word Discrimination)

ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬಂದವರಿಗೆ-ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ

16. ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಹೇಳುವಿಕೆ (Naming Opposites.)

17. ವರ್ಣಾಕ್ಷರನ್ಯಾಸ (Spelling Tests)

18. ವಿಚಾರಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆ (Range of Information)

19. ಓದುವುದು-ಪದ (Vocabulary)

20. ಓದುವುದು-ಸರಾಗ (Direction)

21. ಓದುವುದು-ಅರ್ಥಸಹಿತ (Interpretation)

22. ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ (Disarranged sentences)

23. ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಿಕೆ (*Completion of sentences*)

24. ಸಾಮ್ಯ (Analogies or Mixed Relations)

25. ಬರಹ (*Hand writing tests*)

26. ಪ್ರಬಂಧ (*English Composition*)

27. ಪದ್ಯವ್ಯವಕ್ಷೇಪ (*Poetic Discrimination*)

28. ಲೆಖ್ಯ (*Arithmetic-Reasoning*)

29. ನ್ಯಾಯ (*Practical judgement*)

30. ತರ್ಕ (*Logical conclusions*)

ಇವು ಹೆಂಗಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿರುವವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವುಗಳಂತೆ ಮಾಡಿದವುಗಳು; ಅವರವರು ಅವರವರಿಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ, ಮುಖ್ಯ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ತಯಾರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

1. ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರದೇ ಇರುವವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ:—

(ಅ) ಮನೆ, ಗುಡಿಸಲು, ಬಂಗಲೆ, ಕೋತಿ

(ಇ) ಗಿಳಿ, ಹಸು, ಗೂಬೆ, ಕಾಗೆ

(ಉ) ಕುದುರೆ, ನಾಯಿ, ಕೋಳಿ, ಬೆಂಕಿ

2. ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು X ರಿಂದ ತೋರಿಸಿ.

ನಾವು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು,

- (ಕ) ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ,
- (ಗ) ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ,
- (ಙ) ಕೊಳೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ,
- (ತ) ಊಟಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ,

3. ಇದರಂತೆಯೇ ಇರುವ ಎರಡು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ:—

- (1) ೧, ೩, ೫, ೭, ೯, ೧೧,
- (2) ೧, ೪, ೮, ೧೬, ೩೨, ೬೪,

4. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ:—
ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಊಟ ಹಾಕಿದೆ.

5. ಇವಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿರುವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ:—

- (ಆ) ಕಪ್ಪು—
- (ಈ) ಭಾರ—
- (ಊ) ಧೈರ್ಯ—

6. ತೋರಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಹಾಕಿ
ಅಂಕಿಯ ಜೀಟಿಯನ್ನು.....ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ
ಮೇಜಿನ, ಬೊಂಬೆಯ, ಮರದ, ಕಾಗದದ,

7. ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪದವನ್ನು ಹಾಕಿ
ತಲೆ: ಜಾಯಿ :: ಚಿಕ್ಕಮನೆ:
ಕುರ್ಚಿ, ಸಂದೂಕ, ಜಾಗಿಯಾ, ಮೇಜು,

8. ರಾಮನು ಕೃಷ್ಣನಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದ. ಕೃಷ್ಣನು
ಗೋಪಾಲನಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದ. ರಾಮ ಗೋಪಾ
ಲರ ಪೈಕಿ ಯಾರು ಉದ್ದ ?

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರಾಗಿ, ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ, ಇದಕ್ಕೆ ನಂಬರು ಹಾಕಿ ಅಳಿಯ ಬಹುದು. ಈಗಿರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಂತಲ್ಲ.

ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಧವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೇ ಕಾರಣ ; ಯಾರಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಓದಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯಿದೆಯೋ, ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಓದುವುದರಿಂದ ತಾಳೂ, ತಮ್ಮ ದೇಶವೂ ಉತ್ತೇಜನ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಅವರಿಗೂ ಇಷ್ಟೇ ತಾರತಮ್ಯ 'ಮಕ್ಕೀಕಾ ಮಕ್ಕಿ' ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಯಾರು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಅರ್ಹರೆಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರ್ನಾಲ್ಡ್ ಬೆನ್ನೆಟ್ (Arnold Bennett) ರಂಗಸ್ಥಳದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. 'ಕನ್ನಾ ಮವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ ; ಮ್ಯಾನೇಜರುಗಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸರೊಟ್ಟಿ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಭಯ. ಛೇ! ಹೊಸದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದೇ! ಹಳೇದಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ,' ಎನ್ನುತ ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹಾರೈಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. " *

* * * * *

ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ? ಯಾರಿಗೆ

* A famine exists ; managers are dying of hunger. Offer them a new

ಗೊತ್ತು! ಓದು ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ; ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಏಕಕ್ಕಾಗಿ? ಈ ಕಾರಭಾರೆಲ್ಲಾ ಏನು? ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉಪಕಾರ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ, ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದೆನ್ನುವ ವಾಸವನಿಗೂ, ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವುವು. ತೋಜಿದ್ದೇನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ 'ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ'; ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಬಂದೊಂದುವೇಳೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಈ 'ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ' ಬಿಡವೆಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಾಗ್ಗೆ, ಆಗ್ಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಮನವಾಗುತ್ತದೆವೋ ಹೊರತು, ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಪುನಃ ಮಳೆ ರೋಗ (*Piles*) ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬರೋದೇ, ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿ ಆತ - 'ಇದೊಂದು ತರದ ಹೆಜ್ಜೆ' ಎಂದ.

ಒಬ್ಬರು: "ಏನಾದರೂ ಸಂಕಟ ಆದರೆ, ಬೇಕಾದೊಂದು ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಅರ್ಧಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತೆ. ನೀನು ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲಾ ಒದರಿ ಬಿಡಯ್ಯ."

ಇನ್ನೊಬ್ಬರು: "ಒಳ್ಳೆದ್ದಕ್ಕೆ ದೇವರೇ ಉರುಳಾಡಿ ಹೋದಾಗ, ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ದೇವರು ಕೈಬಾಸ ಬೀಡಿದನಂತೆ! ಒದರಲಿ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಬೈಗಳೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ."

loaf and they turn from it in fear. 'No', they say, 'you must not ask me to eat that; it is not stale', and go on bravely dying.

—Things that have interested me—
Arnold bennett.

ಮತ್ತೊಬ್ಬರು : “ ಹೊಸದಾಗಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಹೊಸ ಅಗಸ ಗೋಣೀನ ಎತ್ತಿತ್ತಿವೊಗೆದ ಅಂತ. ಕೂಗಲಿ, ಬರೇ ಕಂಠ ತೋಷಣಿ, ಮುಂದೆ ತಲೆ ತೂಗೋದು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಳೇ ಸಂಬಂಧ ಅಂತಾರೆ.”

ದೇರೊಬ್ಬರು : “ ಇವರಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ, ಅವರಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದೋರು ನಾವು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿನ ಪೋರ. ಅವ ಅನ್ನೋದು ಅಪ್ಪಾಗೇ ಅದೆ. ಏನೋ ಅವಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತೀರ್ಥ ತಗೊಂಡ ಹಾಗಾಗ್ಲಿ.”

ಮಗದೊಬ್ಬರು : “ ಊರು ಉಪಕಾರ ಅರೀದು ; ಹಣ ಶೃಂಗಾರ ಅರೀದು ಇವನಿಗೆನು ಹಿಡಿದಿದೆ ಇದೆಲ್ಲಾ - ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡದೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಪ್ಪಾ ವ್ಯಸನ ! ”

ಹೀಗೆ ಜೀರೆ ಏನಾದರೂ ಎನ್ನ ಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ನಗ ಬಹುದು. ‘ ನಗೇನಾಭಿಷ್ಠಾಯಿ, ’ ಎಂದಿದ್ದರೂ, ನಕ್ಕರೆ ನನ್ನ ಮನೋಗತವು ಸಫಲವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕಗಳು	0—4—0
ಬಾಬರ್ (ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ)	0—3—0
ಬಂಧ ವಿಮೋಚನೆ (ನಾಟಕ)	0—8—0
ಸೂರ್ಯಭೇದನ ವ್ಯಾಯಾಮ	0—8—0
ಬೌದ್ಧ ದೇಶೀಯರ ನಡೆನುಡಿಗಳು	0—7—0
ಕಾಸಿನ ಸರ (ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು)	0—4—0
ಬೆಂಜಮಿನ್ ಫ್ರಾಂಕ್‌ಲಿನ್	1—0—0

ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ
ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

